

Riksdagens protokoll

2007/08:6

Onsdagen den 26 september

Kl. 09.00 – 11.40

Protokoll
2007/08:6

1 § Justering av protokoll

Justerades protokollet för den 20 september.

2 § Avsägelse

Andre vice talmannen meddelade att *Ibrahim Baylan* (s) avsagt sig uppdraget som ledamot i utbildningsutskottet.

Kammaren biföll denna avsägelse.

Andre vice talmannen meddelade att uppdraget för Ibrahim Baylans ersättare Katarina Köhler (s) som suppleant i utbildningsutskottet därmed upphört.

3 § Ledigheter

Andre vice talmannen meddelade att *Pernilla Zethraeus* (v) ansökt om ledighet under tiden den 26 september–30 november.

Kammaren biföll denna ansökan.

Andre vice talmannen anmälde att *Mats Einarsson* (v) skulle tjänstgöra som ersättare för Pernilla Zethraeus.

Andre vice talmannen meddelade att *Morgan Johansson* (s) ansökt om ledighet under tiden den 15 oktober–21 december.

Kammaren biföll denna ansökan.

Andre vice talmannen anmälde att *Katja Larsson* (s) skulle tjänstgöra som ersättare för Morgan Johansson.

4 § Anmälan om kompletteringsval till trafikutskottet och konstitutionsutskottet

Andre vice talmannen meddelade att Socialdemokraternas riksdagsgrupp på grund av uppkomna vakanser anmält Ibrahim Baylan som ledamot i trafikutskottet samt Katja Larsson som suppleant i konstitutionsutskottet under Morgan Johanssons ledighet.

Andre vice talmannen förklarade vald till

ledamot i trafikutskottet

Ibrahim Baylan (s)

Andre vice talmannen förklarade vald *under tiden den 15 oktober–21 december* till

suppleant i konstitutionsutskottet

Katja Larsson (s)

5 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 2007/08:2

Till riksdagen

Interpellation 2007/08:2 Romstadgan för den internationella brottmålsdomstolen

av Alice Åström (v)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 23 oktober 2007.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor.

Stockholm den 20 september 2007

Justitiedepartementet

Beatrice Ask

Interpellation 2007/08:6

Till riksdagen

Interpellation 2007/08:6 Demonstrationsfrihetens konsekvenser för befolkningen i ett mindre samhälle

av Nils Oskar Nilsson (m)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 23 oktober 2007.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor.

Stockholm den 20 september 2007

Justitiedepartementet

Beatrice Ask

Till riksdagen

Interpellation 2006/07:12 Sämre villkor för våra små och medelstora exportföretag

av Carina Adolfsson Elgestam (s)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 23 oktober 2007.

Skälet till dröjsmålet är utlandsresa.

Stockholm den 21 september 2007

Utrikesdepartementet

Ewa Björling

6 § Hänvisning av ärenden till utskott

Föredrogs och hänvisades

Motioner

2007/08:So1–So3 till socialutskottet

2007/08:MJ1 och MJ2 till miljö- och jordbruksutskottet

2007/08:Fi1–Fi4 till finansutskottet

2007/08:Fö1 och Fö2 till försvarsutskottet

7 § Grönbok om bättre nedmontering av fartyg

Föredrogs

miljö- och jordbruksutskottets utlåtande 2007/08:MJU3

Grönbok om bättre nedmontering av fartyg.

Kammaren biföll utskottets förslag att ärendet fick avgöras efter endast *en* bordläggning.

Andre vice talmannen konstaterade att ingen talare var anmäld.

(Beslut fattades under 8 §.)

8 § Grönbok om det framtida gemensamma europeiska asylsystemet

Föredrogs

socialförsäkringsutskottets utlåtande 2006/07:SfU13

Grönbok om det framtida gemensamma europeiska asylsystemet.

*Grönbok om det
framtida gemen-
samma europeiska
asylsystemet*

Anf. 1 MAGDALENA STREIJFFERT (s):

Fru talman! Jag vet inte hur det känns att inte få uttrycka sina politiska åsikter eller sin religiösa tro, att älska vem man vill eller att bli förtryckt bara för att man är kvinna. Jag vet inte hur det känns att vara förföljd, att utsättas för tortyr eller rädslan för att varje dag riskera sitt eget eller kanske ännu värre sina barns eller sin älskades liv. Jag vet inte heller hur det känns att ta beslutet att lämna allt man har, sitt hus, sina

vänner och sitt jobb för att fly till ett annat land. Men jag kan tänka mig att det inte på något sätt är ett lätt beslut.

Men för nästan 20 miljoner människor, som enligt UNHCR för närvarande är på flykt utanför sina hemländer, är detta verklighet. Nästan lika många är på flykt inom sina egna länder. De flesta av världens flyktingar kommer inte speciellt långt. De länder som tar emot flest flyktingar är ofta själva plågade av konflikter, fattigdom och förtryck. Ett stort antal flyktingar befinner sig i dag i länder som Afghanistan, Jordanien och Sudan. Inte ens en av tio når västvärlden. Många människor riskerar sina liv i sin flykt undan förföljelse för att komma till Europa och till Sverige.

I samband med att Sverige gick med i Europeiska unionen har vi sett ett utökat samarbete gällande asyl- och flyktingfrågor. Den grönbok som vi i dag kommer att diskutera och debattera utgör en viktig del i utvecklingen för gemensamt ställningstagande utifrån gällande konventioner och höga normer för de människor som söker skydd inom EU:s gränser. Vi socialdemokrater ställer oss bakom en harmonisering utifrån dessa grunder för en gemensam asyl- och flyktingpolitik, som är tänkt att träda i kraft redan 2010.

Majoritetens utlåtande, det vill säga vad den moderatledda regeringen ska tycka i denna fråga, är ganska intetsägende. Det innehåller mycket som vi skulle kunna ställa oss bakom, men denna fråga är alldeles för viktig för att floskler ska vara Sveriges svar på hur vi ser på en gemensam asyl- och flyktingpolitik inom EU. Vi socialdemokrater anser nämligen att det är av stor vikt att Sverige är drivande för att denna harmonisering ska leda till ett mer rättssäkert och mer öppet system som värnar asylrätten och inte riskerar att leda till ett mer slutet Europa.

Jämfört med många andra länder har Sverige en generös flyktingpolitik, och vi behöver därför vara ledande för att denna gemensamma politik ska grunda sig på höga normer, vara solidarisk och human. Vi vet att det finns främlingsfientliga krafter i Europa som vill annorlunda och därför borde detta vara en ytterst prioriterad fråga för Sveriges migrationsminister. Därför är det djupt olyckligt att migrationsministern inte är här i dag men också upprörande att läsa att denna fråga inte är prioriterad för Tobias Billström. Det är i stället återvändandet för de människor som har fått avslag på sin asylansökan, för vissa till hemländer där det råder mycket svåra omständigheter.

Men vi har också andra frågor som vi vill lyfta fram i samband med denna grönbok. Det är frågor där vi inte håller med om det som sägs i utskottets utlåtande.

För oss socialdemokrater är det viktigt att skilja mellan dem som flyr förföljelse och söker asyl och dem som kommer hit genom arbetskraftsinvandring. I Regeringskansliet bereds ett förslag till lagstiftning när det gäller arbetskraftsinvandring som skulle kunna leda till att asylrätten urholkas, något som vi kraftigt tar avstånd ifrån. Det kan i teorin låta väldigt bra att de människor som kommer hit och söker asyl men som får avslag ges möjlighet att söka uppehållstillstånd tack vare att de har ett arbete.

Men det skapar en otydlighet i hanteringen av grunderna för uppehållstillstånd. Graden av arbetsförhet löper risk att stå över asylrätten och härigenom på sikt undergräva asylrätten enligt gällande konventioner. De

mest skyddsbehövande kan härigenom få en sämre förutsättning i hanteringen av sina asylärenden. Och vilka löner och villkor är den som annars sänds tillbaka till krig och förödelse beredd att acceptera för att få stanna?

Principen att hålla isär asylrätten och arbetskraftsinvandringen är av största vikt för att asylrätten inte ska urholkas. Vad jag vet har Sverige redan en arbetsmarknadsminister. Han heter Sven Otto Littorin. Vi behöver inte en till. Vi behöver en migrationsminister som i stället för att urholka asylrätten värnar de människor som kommer hit för att söka en fristad från förföljelse.

Vi socialdemokrater anser också att man innan ett införande av en EU-gemensam syn på migrationsfrågorna enligt grönboken kan konstatera att Sverige haft en stor invandring och i EU-debatten spelat en framträdande roll för ett humanitärt agerande. Svenskt ekonomiskt ansvarstagande gentemot UNHCR och andra internationella aktörer har också legat på en ur EU-synpunkt hög nivå. Inför kommande ställningstaganden kring grönboken och i övrigt i EU-arbetet bör Sveriges tidigare agerande vägas in i den ekonomiska fördelningen av framtida ansvarstagande.

För oss socialdemokrater har principen om en individuell prövning av varje person som söker asyl varit oerhört viktig, och vi anser att den ska gälla även i ett framtida gemensamt europeiskt asylsystem. Därför kan framtagandet av en lista på så kallade säkra tredjeländer utanför EU, till vilka flyktingar kan direktavvisas om de har passerat genom dessa länder, undergräva principen om varje flyktings rätt till individuell prövning. Vi anser att dessa delar står emot varandra, och därför är det viktigt att Sverige driver principen om individuell prövning för varje person som söker asyl i EU.

Vi socialdemokrater vill också – för att tydligare ge dem med störst behov skydd – att EU utvecklar arbetet med vidarebosättning. I dag är det endast 6 länder av 25 i Europa som tar emot kvotflyktingar. Dessa är oftast människor som befinner sig i flyktingläger, som inte har möjlighet att ta sig vidare och som är i störst behov av stöd och hjälp. Sverige bör därför driva på att det internationella ansvaret för människor som behöver skydd utvecklas och att fler länder tar emot kvotflyktingar.

Fru talman! Jag har en vän som ganska nyligen besökte Syrien. Man berättade på den svenska ambassaden att det redan vid sex–sju-tiden på morgonen var en lång kö med 300–400 irakiska medborgare utanför ambassaden för att söka visum. Väntetiden var ungefär ett år. I samma område finns många andra europeiska ambassader. Där var det alldeles tomt. Irakierna visste att det var nästan omöjligt att där få visum för att komma till Europa och söka asyl.

När EU nu beslutar om en gemensam asyl- och flyktingpolitik är det viktigt att de beslut som fattas inte gör att den svenska ambassaden måste stänga sina dörrar utan i stället gör att de andra europeiska ambassaderna öppnar sina dörrar, så att vi kan få ett solidariskt ansvarstagande för de människor som flyr från förföljelse och söker fristad i Europa.

Sverige måste driva på så att vi får en generös, human och solidarisk asyl- och flyktingpolitik. Vi som sitter härinne är lyckligt lottade. Vi är uppväxta och bor i Sverige. För mig och för oss socialdemokrater handlar det om internationell solidaritet – och det, Tobias Billström och den

Prot. 2007/08:6
26 september

*Grönbok om det
framtida gemen-
samma europeiska
asylsystemet*

moderatledda regeringen, är inget man kan köpa sig fri från. För de människor som flyr sina hem för att komma till Europa handlar denna fråga om deras framtid, rätt att söka asyl, att få den hjälp och det stöd de behöver för att få sin sak prövad och om att få en fristad från förföljelse. Där yrkar jag bifall till vår motivreservation.

I detta anförande instämde Tomas Eneroth, Kurt Kvarnström, Ronny Olander och Göte Wahlström (alla s).

Anf. 2 KALLE LARSSON (v):

Fru talman! I går höll en båt på att kapsejsa utanför Ölands kust. Sjöräddningen fick rycka ut och hjälpa ett antal personer i den fransktalande besättningen. Förmodligen betraktas de i sjöräddningen av de flesta av oss som människor som arbetar för att rädda människors liv – hjältar, kanske.

För en dryg månad sedan skedde en liknande händelse i Medelhavet. Sju tunisiska fiskare plockade upp 44 migranter. De hade under många dygn färdats över Medelhavet i hopp om att kunna bygga en framtid i Europa. De sju tunisiska fiskarna riskerar nu 15 års fängelse för människosmuggling.

Dessa två händelser kan på ett uppenbart och tydligt sätt bevisa och påvisa de olika villkor som råder för människor beroende på var de har blivit födda. Behandlingen av de tunisiska fiskarna påvisar hur EU just nu gör allt för att bygga murarna högre utan att samtidigt öppna lagliga vägar in i EU för att söka asyl.

Det har tagits flera steg. Transportörsansvaret innebär att bolag som forslar en person ut ur eller in i EU blir ansvariga för att kontrollera ID-handlingar. Dublinförordningen innebär att man inte själv kan välja vilket land man vill söka asyl i. Det är tvärt emot flyktingkonventionens grundläggande regler. Visumtvång används av ett stort antal medlemsländer inom EU för att i praktiken se till att ingen djävel slipper över bron.

Det senaste är Frontex, EU:s gränsövervakningsbyrå. Den har tagit det som sin uppgift att hålla människor ute. Det är intressant, fru talman, att det i den svenska debatten ofta låter som att det handlar om ett slags biståndsprojekt, om att hjälpa människor i sjönöd, att i allmänhet vara trevlig mot människor som flyr från Afrika, hjälpa dem in i EU:s hamnar, ta hand om dem och ge dem rätten att söka asyl. Men ingenting kunde vara mer felaktigt.

När vi vid socialförsäkringsutskottets senaste resa träffade tjänstemän på EU-kommissionen var de betydligt tydligare än någon i den sittande regeringen vågar vara. De sade att det är uppenbart att ett mål med Frontex är att hålla människor utanför EU. Kan vi inte få höra det klarspråket från alliansen i dag – eller möjligen från en och annan i socialdemokratin som inledde arbetet under sin regeringsperiod, även om de på senare tid har blivit mer kritiska?

Det vi nu ser är exempel på en harmoniserad flyktingpolitik. Vi ska ha samma regler och lagar i alla EU:s medlemsstater. Det har gått stegvis. Det började vid EU-inträdet med att alla partier utom Vänstern och Miljöpartiet sade att det här är en nationell angelägenhet och att det här får vi bestämma själva. Sedan gick nästa steg till något slags samordning.

Man diskuterade och utbytte erfarenheter. Fortfarande hette det att det är en nationell beslutsbefogenhet och att det inte är någonting som EU kommer att eller bör lägga sig i. Sedan tog man fram minimiregler. Det var fortfarande upp till varje land att gå vidare – om man så önskade.

Nu står vi här i dag inför en harmonisering av politiken. Med historiens vingslag i ryggen är det lite intressant att se hur partierna inom alliansen och Socialdemokraterna har fått motivera varje steg utifrån att ett steg till inte ska tas. Nej, det ska inte vara några gemensamma minimiregler. Nej, det ska inte vara en harmoniserad politik. Steg för steg har vi ändå tagit oss hela den väg som leder fram till där vi står i dag.

Fru talman! Medan vi för denna debatt i dag äger en debatt rum också i EU-parlamentet. Den är initierad av vänstergruppen i EU-parlamentet och handlar just om EU:s migrationspolitik. Utgångspunkten är de tunisiska fiskare som kan komma att drabbas av 15 års fängelse därför att de hjälpte människor från att drunkna i Medelhavet.

Visst kan man teoretiskt och principiellt tänka sig att man är för en överstatlig politik i EU. En del företrädare i debatten har säkert den uppfattningen. Det är alldeles utmärkt om vi kan ha gemensamma regler som också är positiva. Jag skulle faktiskt till och med kunna drista mig till att säga att jag väl förstår den tankegången. Men var och en som har den uppfattningen borde väl ändå kunna se att den målningen av en vacker överstatlig flyktingpolitik stämmer dåligt överens med verkligheten. Det finns inga – eller åtminstone få – exempel på att en gemensam flyktingpolitik inom EU har gjort situationen bättre. Tvärtom har direktiv efter direktiv urvattnats och lett till mycket låga nivåer beträffande rättssäkerhet och generositet. Där har varje förespråkare för en överstatlig politik inom EU ett problem. Jag är för överstatlighet i teorin, kan man säga, men om praktiken, verkligheten, visar något annat är det väl dags att ompröva teorierna. Inte ska ni väl ideologiskt förblindade av överstatlighet som mål i sig ändå hävda att den måste genomföras?

Fru talman! Jag vet att dagens debatt blottar mycket stora skillnader i svensk flyktingpolitik. Moderaterna är väl det parti som är mest konsekvent. Det kan låta som beröm, men det är det inte. Det är en konsekvens i en politik som länge har syftat till att människor ska förhindras möjligheten att söka asyl i Sverige.

Folkpartiet, Centerpartiet och Kristdemokraterna – jag har sagt det förut i kammaren, men det förtjänar att upprepas – är de tre partier som före valet tillsammans med Miljöpartiet och Vänstern faktiskt företrädde en annan syn på svensk flyktingpolitik. Vi hade en fempartiallians, och nu kan vi konstatera att den är inte bara i allt väsentligt utan i *allt* tillhörande historien.

Jag tycker att det är synd. Jag tror att vi hade kunnat åstadkomma ganska mycket gemensamt om man hade vågat säga ett enda knyst av kritik mot den egna regeringens politik. Vi hade inga problem att göra det under den tid vi samarbetade med Socialdemokraterna och Miljöpartiet.

Jag tror till och med, fru talman, att man kan gå så långt att man i dag kan utnämna åtminstone ett par av företrädarna här till Sveriges nya komikerpar. Det är nämligen de två som före valet mycket tydligt hävdade detta: Visst ska vi genomföra en flyktingamnesti. Visst är vi kritiska till vad regeringen har gjort, och vi kommer att kämpa för en förändring.

Visst kommer vi med en ny regering att genomföra en helt annan flyktingpolitik än den vi hittills har sett.

De sitter här och ska delta i debatten senare, Sveriges nya komikerpar, Fredrick och Fredrik.

Sedan kan man väl konstatera att den huvudsakliga skiljelinjen i dag inte alls går mellan de partier som har reservationer och de som inte har det. Den huvudsakliga skillnaden går snarast mellan dem av oss som är kritiska till både utvecklingen i verkligheten och principen om att överflytta beslutanderätt till EU – Miljöpartiet och Vänstern – å ena sidan och de andra partierna å andra sidan.

Den väsentliga skillnaden mellan den socialdemokratiska reservationen och majoritetens uppfattning – det är möjligt att det är vilka ord man väljer, om man kallar dem klyschor eller inte – är synen på arbetskraftsinvandring. Några andra väsentliga, reella skillnader är väldigt svåra att hitta även om man letar med ljus och lykta efter det i texterna.

Det är också viktigt att säga vad som i stället borde göras. Det kan lätt bli så i en sådan här debatt att man kritiserar den rådande ordningen och de partier som företräder denna. Men vi har en annan möjlighet.

Vi skulle kunna välja att i stället satsa på större resurser till FN och till UNHCR i deras arbete för att driva flyktingpolitik i enlighet med flyktingkonventionen.

Vi skulle kunna riva murarna, ta bort transportörsansvar och Dublin-förordning, öppna lagliga vägar in i EU för att söka asyl. Varför inte asylviseringar som en möjlig väg? Varför inte en omdefinition i utlänningslagen om det är det som krävs så att det som alla vi andra ser redan i dag blir uppenbart, nämligen att det i länder som Irak och Afghanistan faktiskt råder väpnad konflikt och inte bara är lite stökigt, som hemma i mitt sovrum?

Det finns en annan väg som är möjlig att välja. Den här debatten i dag kommer att utvisa vilka som är beredda att över huvud taget överväga en annan väg och vilka som av olika mer eller mindre grumliga skäl i stället förespråkar, både av principiella skäl och tydligen utifrån hur verkligheten formar sig för de människor det handlar om, en överstatlighet inom EU.

Ytterst kan man säga att det också handlar om hur vi ser på människor, om människor som räddar människor i Medelhavet ska ses som hjältar precis som de som räddade den fransktalande besättningen utanför Öland i går.

Jag yrkar bifall till vår motivreservation nr 2.

Anf. 3 BODIL CEBALLOS (mp):

Fru talman! Jag börjar med att yrka bifall till vår motivreservation.

I dag debatterar vi inte bara det som sker i Sverige på asylområdet utan det som sker i hela Europa. Vi måste därför lyfta blicken och se till ett större sammanhang än det vardagliga. Vi diskuterar hur asylpolitiken kommer att förändras inte bara i Sverige utan i många länder, i en del kanske till det bättre och i andra till det sämre. Och visst är det bra om det blir bättre i Grekland, men visst är det samtidigt dåligt om det blir sämre i Sverige.

Häromdagen kunde vi höra på nyheterna att EU behöver 20 miljoner nya invandrare för att klara välfärden i framtiden. Europas befolkning är

åldrande, och allt färre ska försörja allt fler. På vissa håll är det fler som dör än som föds. Det är en befolkningsminskning, som alla förstår, och det är något som alla kommuner befarar.

Samtidigt har vi sedan många år tillbaka stängt våra gränser alltmer, och europeiska partier och politiker har anpassat sig till de främlingsfientliga partiernas populistiska budskap i rädsla att förlora de egna väljarna i stället för att stå upp för skyddet av de mänskliga rättigheterna, asylrätten och den humana värdegrund som sägs förena de europeiska länderna. Jag kommer aldrig att anpassa mig till vare sig Le Pen eller Sverigedemokraterna. Jag anser att vi bör vara glada över att människor vill flytta till Sverige eller till Europa, både flyktingar och andra migranter. För mig är människor inte kostnader utan tillgångar, och alla tillsammans berikar vi vårt samhälle.

Fru talman! När EU:s stats- och regeringschefer i Tammerfors en gång bestämde sig för att harmonisera asyl- och flyktingpolitiken och genast påbörjade denna uppstramning av möjligheterna att ta sig till Europa hade de nog ingen tanke på att vi så snart skulle stå inför den stora efterfrågan på såväl välutbildad som lågutbildad personal inom många yrken. Och politiken har blivit därefter.

Vi är i dag den kontinent som tar emot ett minskande antal flyktingar samtidigt som andra kontinenter ökar sitt mottagande. Vi har gjort det så gott som omöjligt att ta sig hit. Vi inför visumtvång men beviljar inga turistvisum alls till människor från vissa länder. Varför ska de behöva resa långa vägar till ambassaderna och dessutom betala för en ansökan om de ändå får avslag? Lyckas de få ett visum och komma hit på besök ska de inom några veckor från hemkomsten visa upp sig på ambassaden därhemma för att visa att de åkte hem. Det är något nytt, som jag hörde häromdagen.

Vi bygger höga murar mot Marocko och låter Frontex, vars uppgift är att hålla de så kallade olagliga invandrarna på avstånd, patrullera längs våra yttre gränser, som är EU:s yttre gränser, och vi slänger ut människor som bott och arbetat i till exempel Sverige i flera år så fort vi får en chans. Man kan ju fråga sig om kommissionen tycker att det är en human flyktingpolitik.

Fru talman! Eftersom asyl- och flyktingpolitiken redan är harmoniserad till stor del är kommissionens mål ändå lovvärt, det vill säga att uppnå en högre gemensam skyddsnivå och en ökad solidaritet mellan EU:s medlemsstater. Både att förbättra villkoren för de asylsökande och att stärka kapaciteten hos alla aktörer i processen är naturligtvis bra. Men den ökade solidariteten i mottagande av asylsökande måste gå hand i hand med ökad solidaritet mellan länderna i mottagande av övriga flyktingar, som ekonomiska flyktingar, klimatflyktingar med flera, för att inte riskera att stora grupper som i dag får stanna i något av EU-länderna i framtiden kommer att hamna utanför.

Det är också positivt att grönboken gått ut väldigt brett och att det förs en dialog med medborgarna. Kommissionen har då och då goda idéer, som att till exempel i det här fallet öka skyddet för de asylsökande, men det slutar alltför ofta med just det – goda idéer. När en god idé sedan behandlas i Europaparlamentet får den ofta glada tillrop, men när frågan når ministerrådet stöter den på patrull. Då försvinner än det ena, än det andra av dessa goda idéer. Det är därför inte konstigt att man inte riktigt

Prot. 2007/08:6
26 september

*Grönbok om det
framtida gemensamma
europeiska
asylsystemet*

tror på att harmoniseringen kommer att leda till en högre gemensam skyddsnivå.

Miljöpartiets grundinställning är därför att ingen del av migrationspolitiken ska harmoniseras. Migrationsströmmarna ser så olika ut i olika medlemsländer, och det harmoniserade systemet riskerar att utesluta många av dem som i dag på ett eller annat vis tar sig till Europa. Jag menar då både asylsökande och ekonomiska migranter. En harmoniserad asylpolitik skulle kunna innebära att vissa länder tvingas höja ribban mer än de vill för de asylsökande och därför bromsar när det gäller övrig invandring.

Genèvekonventionen tillkom efter andra världskriget och är utformad efter den verklighet som rådde då. Den är det enda rättsliga regelverk vi har för att skydda flyktingar, men i relation till den stora mängd människor i världen som varje dag tvingas på flykt av en eller annan anledning faller de allra flesta utanför.

Verkligheten är i stället den att de som enligt FN:s flyktingkommissariat är att räkna som flyktingar är färre än till exempel de som flyr undan utvecklingsprojekt av olika slag, som dammbyggen och stora infrastrukturprojekt. De är också bara en bråkdel av alla dem som flyr undan miljökatastrofer, klimatpåverkan etcetera och i förhållande till dem som flyr hunger och ekonomisk misär likaså.

Det stora flertalet av flyktingar som tar sig till Europa söderifrån är till exempel inte flyktingar enligt definitionen. I sin iver att stoppa alla dem som i stället benämns olagliga invandrare släpper man inte heller gruppen asylsökande över tröskeln till Europa, utan de samlas i läger utanför Melilla och Ceuta. Om kommissionen menar allvar med att höja skyddet för de asylsökande borde den åtminstone föreslå en möjlighet att söka asylvisum.

Det senaste i raden av alla märkligheter är, som Kalle också påpekade, att det inte råder väpnad konflikt i Irak och Afghanistan. Jag undrar om vi är ensamma i EU om att tolka det så. I Sverige slår vi oss ju gärna för bröstet och säger att vi tar emot många flyktingar och skyddsbehövande i förhållande till många andra länder – och det är sant. Men vi ska också vara medvetna om att vi bara tar emot flyktingar – och anhöriga till invandrare om de först åker hem och söker naturligtvis, inte om de söker härifrån – medan andra länder tar emot många ekonomiska flyktingar men kanske färre politiska flyktingar.

Kommissionen tar också upp frågan om att flyktingarna minsann flyttar på sig också i stället för att vid första polisstation innanför EU:s gränser ansöka om asyl, vilket de ju borde ha gjort enligt Schengenreglerna för att inte bli tillbakaskickade enligt Dublinreglerna. Men oavsett hur mycket vi harmoniserar mottagningen för att förhindra de sekundära förflyttningarna kommer det inte att fungera. Den som ger sig av har för det mesta ett slutmål. Därför är det slutmålet som bör vara den plats där asylprövningen sker. Man söker sig till ett land där de behärskar språket, där det finns många landsmän eller släktingar eller där det finns andra med samma religion.

Med tanke på hur urholkad asylrätten uppenbarligen redan är borde konventionen uppdateras och anpassas till dagens värld i stället för till den värld vi levde i efter andra världskriget.

Fru talman! Ingen människa är illegal eller olaglig. Jag vänder mig därför bestämt mot att även utskottet i sin utlåtandetext vid flera tillfällen använder begreppet. Jag trodde att vi var överens om att det inte finns några olagliga invandrare. Att migrera är inget brott. Att migrera är en överlevnadsstrategi för många i konfliktområden eller i fattigare länder, och migranterna är de största biståndsgivarna i sina hemländer och till stor hjälp i framväxten av lokala hållbara ekonomier precis som det var här under Sveriges stora utvandringsperiod. Migranter är inga brottslingar. De är snarare hjältar. Vem av er här vill pröva på en båtfärd från Afrika till Spanien i de farkoster som används? Jag skulle inte våga. Vi har alla sett dem. Jag skulle absolut inte sätta mig i en sådan båt och ge mig ut på havet.

Kommissionen pekar på en viktig fråga, nämligen att flykting- och utvecklingssamarbete måste ses i ett sammanhang. Men den lägger fokus på att se till återvändande flyktingars möjligheter att bidra till utvecklingen i sina hemländer i stället för att se till utvecklingssamarbete och fredsfrämjande i syfte att människor ska slippa lämna sina hemländer. De allra flesta vill ju inte göra det. Samtidigt som vi arbetar med utvecklingssamarbete och fredsfrämjande ska det vara möjligt för människor att friare röra sig över våra gränser för att arbeta och tjäna pengar, så att de själva kan bidra till uppbyggnaden av hållbara lokala ekonomier i sina hemländer. EU:s migrationspolitik med alltmer stängda gränser går på tvärs mot ambitionen att förebygga flykting- eller migrantströmmar. Det måste finnas många legala vägar in i Europa.

Miljöpartiet har en annan uppfattning än Socialdemokraterna och till viss del Vänstern när det gäller arbetskraftsinvandring, även om sista ordet inte är sagt ännu. Vi har ju ännu inte fått det slutgiltiga förslaget, utan det som har kommit är en departementsskrivelse. Den ska nu processas och förhoppningsvis förbättras innan vi kan ta ställning för den här i kammaren. Vi anser inte att den redan väldigt urholkade asylrätten urholkas av möjligheten att söka arbete. Vi anser att asylrätten ska garanteras och att tolkningen ska vara mycket generösare än i dag samtidigt som arbetskraftsinvandring ska möjliggöras och att de som ändå fått avslag ska slippa åka tillbaka till sina hemländer för att söka arbetstillstånd här i landet.

Här skiljer vi oss mycket från det som står i exempelvis Socialdemokraternas motivreservation. Där står det att man inte ska få lov att söka arbetstillstånd inifrån landet om man har fått avslag. Jag tänker i första hand på alla dem som redan i dag finns här och som har fått avslag men som borde få stanna. De borde få söka tillstånd inifrån landet i stället för att behöva åka hem, vilket de inte vågar.

Anf. 4 KALLE LARSSON (v) replik:

Fru talman! På samma sätt som man ska vara noga med begreppet "olaglig invandring", ett begrepp som inte heller jag tycker att man ska använda, borde man också fundera över begreppet "ekonomiska flyktingar". Det har varit stor debatt här i kammaren tidigare år om att det är ett begrepp som låter påskina att människor i allmänhet kommer till Sverige för att tjäna pengar. Jag undrar varför Miljöpartiet har valt att använda det uttrycket i sin reservation. Är det slarvigt språkbruk, eller har

man ändrat uppfattning och ansluter sig till det synsätt som finns i andra partier och som Ny demokrati introducerade i riksdagen?

Jag vill också fråga om det som kallas stödkontor. Det är Miljöpartiet försiktigt positivt till, men det får inte kosta för mycket, om jag förstår texten rätt. Finns det inte en risk för att man använder stödkontoren på ungefär samma sätt som man använder Frontex eller andra insatser, alltså för att hålla människor utanför EU och slippa ta hand om deras asylansökningar?

För det tredje vill jag ta upp arbetskraftsinvandringen och asylrätten. Jag tror att detta är ett av de områden där jag, om uttrycket tillåts – du kan vara lika hård tillbaka om du så önskar – anser att Miljöpartiet är lite naivt. Det som riskerar att hända i en politik som är hård på asylområdet är att människor i stället knuffas över till kön för arbetskraftsinvandring. Man säger: Du har inte riktigt asylskäl, för vi tolkar de regler som finns så restriktivt, men du kan alltid söka tillstånd som arbetskraft. Då blir stora delar av asylpolitiken en fråga om vad Sverige har för arbetskraftsbehov, i stället för att vara en fråga om mänskliga rättigheter. Ser inte Bodil Ceballos den här risken? Om du ser den, varför gör du dig själv en otjänst och talar om att spårbytet ska vara möjligt?

Lösningen för dem som finns här i dag är inte alls att de ska kunna söka som arbetskraft utan att de genom ett beslut här i riksdagen får rätten att stanna i landet.

Anf. 5 BODIL CEBALLOS (mp) replik:

Fru talman! Jag börjar med frågan om ekonomiska flyktingar. Jag håller helt med om att man inte ska använda uttrycket ekonomiska flyktingar. Men det är ett språkbruk som av olika skäl har fastnat i det allmänna medvetandet. Man talar om politiska flyktingar och ekonomiska flyktingar, men naturligtvis bör det stå "migranter", för det är ekonomiska migranter det handlar om. Det är möjligt att det har varit ett slarvigt språkbruk från vår sida.

Vi är inte försiktigt positiva till stödkontor. Vi svarade på det som grönboken tar upp. Vi menar att det hela beror på vad det blir för innehåll i stödkontoret. Vi vill inte att det ska vara något som liksom Frontex ska hålla flyktingar utanför. När sådana här gemensamma organisationer byggs upp blir det ofta ett dubbelarbete med kostnader i båda länderna. Det händer också att man tar pengar från biståndet, och det är vi mycket kritiska till i det här fallet.

Den viktiga frågan som du tar upp är detta med arbetskraftsinvandring. Nej, vi är inte naiva, men vi tycker att vi måste särskilja tydligare. Asylrätten måste vara väldigt klar och tydlig och mycket generösare tolkad än i dag. Det är vad vi vill uppnå. I dag är den så urholkad att det inte går att urholka den mer.

Vi menar att vi har en asylrätt som inte uppfyller de krav som ställs i konventionen. Det är de kraven vi ska uppfylla och inte vår egen praxis, som vi har kommit fram till i efterhand. Det ska också vara möjligt att söka arbete. Den som kommer och inte har asylskäl eller skyddsbehov enligt konventionen ska ha möjlighet att söka på annan grund, och det ska man kunna göra inifrån landet.

Anf. 6 KALLE LARSSON (v) replik:

Fru talman! Det blir kanske en lite semantisk replikväxling mellan mig och Bodil Ceballos nu, men jag tror att det har politisk betydelse hur man väljer att uttrycka sig. Min invändning mot begreppet ekonomiska flyktingar var inte att man säger ”flyktingar” utan att man säger ”ekonomiska”. Detta löser man inte genom att tala om ”ekonomiska migranter” i stället. De som kommer till Sverige i dag gör det i väldigt liten utsträckning för att tjäna pengar eller leva gott på svenska skattepengar. Är det inte i stället så att de av olika anledningar har tvingats lämna sina hemländer? Är det verkligen ekonomin som ska beteckna dem – borde det inte i stället vara den fördrivning det har handlat om i deras hemländer?

Vi är kanske överens om detta med stödkontor. Man får vara väldigt försiktig, för varje chans som EU nu får att bygga upp nya verksamheter används ju till att bygga murarna högre. Stödkontoren riskerar att bli en bricka i det spelet. Ett exempel i samma riktning är den spanska regeringen, som har beslutat om och tagit fram reklamfilmer, som sänds i olika afrikanska länder, där man varnar människor för att söka sig till Europa. Det är ett sätt man använder inom EU för att försöka förhindra att människor får den konventionsstadgade rätten att söka asyl i EU:s medlemsstater tillgodosedd.

Bodil Ceballos sade att det är viktigt att särskilja mellan arbetskraftsinvandring och asylpolitik, men i de meningar som därpå följde blandade hon samman de båda sakerna. Vid det tillfälle då man låter en person som befinner sig i Sverige och som har fått nej på sin asylansökan i stället söka som arbetskraft gör man just en glidning mellan dessa båda kategorier. Man riskerar – även om det är välvilligt från Miljöpartiets sida – att få en situation där asylrätten urholkas och bara de som kan skaffa sig arbete får stanna.

Anf. 7 BODIL CEBALLOS (mp) replik:

Fru talman! Jag pratade inte bara om de migranter som kommer till Sverige. Det är ju som du säger, att de flesta som kommer hit inte är ekonomiska migranter. Men vi pratar om grönboken som handlar om Europa. Till Europa kommer väldigt många ekonomiska migranter, bland annat många av dem som kommer över Medelhavet och Atlanten till Kanarieöarna. Det är många ekonomiska migranter. Där finns också asylsökande. Det var det jag tog upp i mitt inlägg här. För att stoppa dessa ekonomiska migranter, som man i stället benämner olagliga invandrare, stoppas även de som kommer för att söka asyl. Där har vi ett stort problem naturligtvis.

Om vi återgår till arbetskraftsinvandringen tycker jag inte att det är en sammanblandning. Det kanske är som du säger att det är välvilligt från vår sida. Jag menar att vi har en så urholkad asylrätt att det inte går att urholka den mer som det är i dagsläget. Vi särskiljer det som är asylrätt och den möjlighet att söka asyl som en människa har här.

Vad gäller den som har fått ett avslag på sin asylansökan innebär det inte att bara för att Sverige har sagt att personen inte har rätt till skydd i Sverige den personen inte anser att han har rätt här och därför ska vara tvungen att åka hem. Våra migrationsdomstolar säger att man inte har rätt att stanna och måste åka hem, men den personen anser att han eller

hon inte kan åka hem. Att i det läget kunna söka arbetstillstånd här i landet ser inte vi som något problem utan snarare som en utökad möjlighet att få stanna här. Det är inte samma sak som asylrätten. Det är arbetskraftsinvandring i det läget.

Jag tycker inte att det ska vara en glidning. Man måste särskilja begreppen, inte sammanblanda. Jag sammanblandar dem inte. Jag tycker att ni sammanblandar dem genom att säga att det då blir en glidning.

Anf. 8 MIKAEL CEDERBRATT (m):

Fru talman! Jag ska börja med att yrka bifall till förslaget om att lägga SfU:s utlåtande till handlingarna.

Våra perspektiv har förändrats över tid. Om man går tillbaka ett antal hundra år fanns inte boråsarna i Strömstadsbornas värld, än mindre Härnösandsborna. Successivt har världen vidgats men också krympt med hjälp av tekniken, vilket har gjort att vi har lärt känna människor som har kommit längre och längre bortifrån med annan bakgrund. Vi har fått nya relationer.

Till vår förvåning har vi upptäckt att vi har varit ganska lika med likartade problem och likartade utmaningar. Vi har lärt oss att lita på varandra. Vi har också upptäckt att det ibland är bra att göra gemensam sak. FN är ett strålande exempel, Europasamarbetet likaså. Och man upptäckte på 60-talet att det kanske var lite onödigt att människor sprang omkring med pass i fickorna när de rörde sig i Norden. Vi som bodde i Strömstad som nästan alltid fick leva med pass eftersom det bara var en mil till gränsen tyckte nog att det var en ganska bra utveckling.

Vi har fått Schengen, och vi är mitt uppe i en harmonisering av asyl- och migrationspolitiken. Våldigt ofta är det bra att göra gemensam sak, och ibland är det det enda sättet för att lyckas.

Hur ser då världen ut? Om man tittar på den statistik som gäller asylsökande under första halvåret till de industrialiserade länderna har det kommit 72 000 människor. Då har vi en topp från Irak naturligtvis, men det är även från Kina, Ryssland, Pakistan och Afghanistan. Om man prolongerar ut det över året skulle det kanske ligga på upp mot 150 000.

När man tittar på de många flyktingar som UNHCR i dagsläget har någon form av hantering av är det lite olika siffror. Jag tror att det 2005 var ungefär 20 miljoner, och jag tror att det i januari 2007 var upp mot 30 miljoner. Men det spelar kanske inte så stor roll. Det är stora tal, och det är stora utmaningar.

Det behövs ett batteri av åtgärder. Det handlar om en generös asylpolitik. Vi måste utöka vidarebosättningarna. Jag tror att det är bra att komplettera med en möjlighet att komma till Europa för att kunna arbeta. Man måste på diplomatiska plan bidra till politiska lösningar och kanske också med mer traditionellt bistånd.

Om vi vill lyckas med den här utmaningen är jag ganska övertygad om att det EU-samarbete som vi nu beträder är en förutsättning, för här kan ett enat Europa och EU göra skillnad. Vägen blir säkert krokig med en massa gropar, men *doing nothing is doing harm*.

Om vi säger nej till ett utvecklat samarbete inom EU är det vår moderata uppfattning att man säger nej till de många hopplösa bedjande blickar som nästan varje dag kommer på besök i vårt vardagsrum via tv:n. Det

är detta grönboken ytterst handlar om, att öka EU:s totala kapacitet att hjälpa flyktingar.

Det här utlåtandet bygger på fem byggstenar. För det första gäller det en gemensam asylpolitik med fullständig och allomfattande tillämpning av Genèvekonventionen, på asylområdet relevanta folkrättsliga instrument, gemensamt regelverk, och det ska vara grundläggande att ha tillgång till asylsystemet.

För det andra gäller det en nationell prövning med europeisk rättspraxisbildning.

För det tredje ska vi ha en gemensam samordning och stödfunktion på utbildningsområdet när det gäller vissa insatser, information och vidarebosättning.

För det fjärde bör vi ha en ansvarsfördelning men också en ekonomisk solidaritet. Vi ser i dagsläget ingen förändring av Dublinförordningen. Man bör följa den, men i dagsläget bedömer vi moderater att den ligger fast. Vi tror också att man ska överväga en ekonomisk solidaritet vad gäller asylansökan.

För det femte och sist handlar det om den externa dimensionen som i mina ögon är ett sätt att fördela resurserna lite bättre här i världen, en hjälp till självhjälp. Och så måste EU ta ett steg framåt att bli en tydligare internationell aktör. Då måste man vara enad.

Sammanfattningsvis bygger det här utlåtandet på en gemensam asylpolitik, nationell prövning, gemensam samordning och stödfunktion, ansvarsfördelning, ekonomisk solidaritet, hjälp till självhjälp och den externa dimensionen. Det övergripande målet är att öka EU:s totala kapacitet att ta emot flyktingar.

I detta anförande instämde Fredrick Federley (c).

Anf. 9 KALLE LARSSON (v) replik:

Fru talman! Mikael Cederbratt säger att det väldigt ofta är bra att göra gemensak sak. Jag tror att få i kammaren invänder. Men den fråga man måste ställa är: Gemensam sak med vem, och gemensam sak för vad? Det som den här grönboken utmålar är att de länder som har blivit medlemmar i EU, som har det relativt andra världsdelar och länder gott ställt, ska göra gemensam sak för att människor från andra delar av världen ska få det svårare att komma hit.

Jag ska vara ärlig och säga att det finns en del formuleringar såväl i grönboken som i utskottsmajoritetens text som är välvilliga. Man skriver generös tillämpning, man skriver fullständig tillämpning av Genèvekonventionen, men verkligheten, Mikael Cederbratt, talar ett helt annat språk.

Verkligheten är att man bygger upp en gränsövervakningsstyrka som ska hindra människor från att komma in till EU för att söka asyl. Man ska ersätta det med att de som för tillfället har de arbeten som vi har behov av i stället ska få komma hit och söka arbete, men det är inte en hjälp för asylrätten.

Vi har nog olika uppfattningar i flera frågor. När Mikael Cederbratt säger att säga nej till en gemensam asylpolitik inom EU är att säga nej till de många bedjande blickar som möter oss i tv är det ett målande sätt att uttrycka sig, men faktum är att de bedjande blickarna inte ber om trans-

Prot. 2007/08:6
26 september

*Grönbok om det
framtida gemensamma europeiska
asylsystemet*

portörsansvar. De ber inte om en Dublinförordning. De ber inte om att man med visumtvång ska hindra deras föräldrar eller dem själva från att komma till EU för att söka asyl och skydd. De ber faktiskt om det rakt motsatta. De ber om att lagliga vägar för att komma till EU och söka skydd undan förföljelse ska öppnas.

Så vad är det egentligen man säger nej till, Mikael Cederbratt, om man säger nej till den gemensamma asylpolitiken inom EU?

Anf. 10 MIKAEL CEDERBRATT (m) replik:

Fru talman! Man säger nej till att öka den totala flyktingkapaciteten inom Europa. Den bas som beskrivs i utlåtandet har, som jag ser det, sitt ursprung i en bra politik. Sverige vill ta avstamp från den och få den att bli så mycket av EU-norm som möjligt. Det är målsättningen.

Är vi inte med kan vi inte påverka. Det är vår idé. Vi tror att vi kan påverka, och vi tror att vi med en gemensam EU-politik på detta område också kan lyfta fram och anta de utmaningar vi faktiskt står inför.

Anf. 11 KALLE LARSSON (v) replik:

Fru talman! Jag tror att Mikael Cederbratt är 15 år efter sin tid – minst. Nu för vi inte en debatt om EU-medlemskapet i allmänhet, där det argument som Mikael Cederbratt just nu använde – är vi inte med kan vi inte påverka – var flitigt förekommande. Nu har det visserligen i den diskussionen visat sig att många länder som har valt att stå utanför EU har klarat sig betydligt bättre än vad Sverige har gjort. Norge är väl det mest uppenbara exemplet.

Men det vi talar om här är inte EU-medlemskapet. Det handlar i stället om att man inom EU ska fatta överstatliga beslut som tvingar medlemsländerna att föra en viss asylpolitik. Det är en stor skillnad. Det är en väsentlig skillnad därför att det i praktiken innebär att man framgent från Sveriges sida inte kommer att kunna välja om man ska ingå i operationer som till exempel Frontex, den gemensamma gränsövervakningsbyrån, genomför. Sverige har redan börjat sända personal till Frontex, och vi kommer i framtiden inte att kunna säga nej till att delta i de operationer som Frontex genomför, även om de sker på ett sätt som vi av någon politisk eller annan anledning är motståndare till.

Jag förstår liksom inte riktigt hur det kan ha någonting att göra med att värna asylrätten eller öka det gemensamma mottagandet av flyktingar och skyddsbehövande inom EU att vi underkastar oss ett system där vi inte längre nationellt kan besluta om vad vår polis och vad vår militära utrustning, som det också kan komma att handla om, kan användas till.

Det är klart att man på många olika sätt kan arbeta för att den gemensamma nivån på hur många som får skydd undan förföljelse ökar. Det kan ske mellanstatligt, och det kan ske genom att man inom FN verkar för en sådan ordning.

Det som här föreslås är däremot att vi ska underkasta oss överstatliga beslut som lika gärna kan gå i motsatt riktning och kräva sämre villkor i Sverige än vad vi har i dag.

Anf. 12 MIKAEL CEDERBRATT (m) replik:

Fru talman! Jag trodde att det framgick att det var asyl- och migrationsområdet vi diskuterade.

När Vänsterpartiet och Kalle Larsson ifrågasätter det här kan man ju inte tolka det på annat sätt än att han tycker att den flyktingkapacitet som EU i dagsläget har är tillräckligt hög. Jag kan inte tolka det på något annat sätt.

Tror du att det blir bättre för de människor som flyr från Afrika över Medelhavet om vi går i ide i Sverige?

Anf. 13 MAGDALENA STREIJFFERT (s) replik:

Fru talman! Återigen vill jag säga att det är tråkigt att migrationsministern själv inte är här, men jag hoppas och tror att Mikael Cederbratt kan svara på de frågor och funderingar jag har.

Precis som Kalle Larsson så snällt påpekade är vi faktiskt överens om att vi vill ha en harmonisering av asyl- och flyktingpolitiken inom EU och att den ska bygga på höga normer och gällande konventioner. Men jag är väldigt orolig över att man egentligen inte tar de främlingsfientliga krafter som finns i Europa på allvar när man nu ska diskutera denna grönbok. Det första utkastet ser väldigt bra ut, men vi vet också att detta kan komma att förändras. En gemensam asyl- och flyktingpolitik kan leda till att asylrätten urholkas och till att vi kanske får ett ännu mer sluttet Europa än vi har i dag.

När man läser gårdagens intervju i Svenska Dagbladet ser man att migrationsminister Tobias Billströms prioritet under den här mandatperioden är återvändarfrågan, som alltså berör människor som har fått avslag på sin asylansökan och ska tillbaka till sitt hemland, i stället för den fråga som är så oerhört viktig under denna mandatperiod. Det gemensamma asylsystemet ska ju faktiskt genomföras innan 2010.

Min fråga till Mikael Cederbratt är: Ser ni inte de risker som finns med en gemensam asyl- och flyktingpolitik, att man från svensk regering inte kommer att bry sig speciellt mycket om att försöka värna människors rätt att söka asyl i Europa?

Anf. 14 MIKAEL CEDERBRATT (m) replik:

Fru talman! Jag ska se om jag kan sortera ut det här på ett någorlunda begåvat sätt.

Vi börjar lite grann bakifrån. När det handlar om, som jag tolkade det, att fokus från den svenska regeringen och statsrådet Billström i det här fallet inte skulle vara att faktiskt driva de viktiga frågor som förs fram i grönboken tror jag att Magdalena kan vara helt lugn. Nu är inte statsrådet här, vilket inte är helt onaturligt. Det kommer nämligen en skrivelse från regeringen i dagarna, och där kommer statsrådet tydligt att utveckla sin syn på detta.

Om vi ska försöka göra en recension av vårt statsråd på det här området vill jag ändå påstå att jag många gånger har hört honom tala om att värna asylrätten, att ha individuella prövningar, att det är viktigt med vidarebosättning och så vidare. Jag tycker nog, utan att ens darra på stämman, att vårt statsråd står bakom mer eller mindre vartenda ord som är föreslaget från utskottet.

Anf. 15 MAGDALENA STREIJFFERT (s) replik:

Fru talman! När det gäller just att värna asylrätten pratar Tobias Billström också väldigt mycket om arbetskraftsinvandring. Precis som jag

sade i mitt anförande riskerar tyvärr det förslag som håller på att arbetas fram att urholka asylrätten i och med att de människor som kommer hit och söker asyl kan få möjlighet att söka arbete och på så vis få uppehållstillstånd om de får avslag.

Ser inte Mikael Cederbratt risken med att detta urholkar asylrätten, att det kan bli på det viset att arbetsförheten avgör? En asylsökande skulle kunna få höra att skälen är vaga men att det ändå går att söka jobb och kanske på det viset få stanna. På vilka villkor kommer de ut på arbetsmarknaden om alternativet är att riskera att skickas hem till förföljelse och krig? Vilka villkor och vilka löner godtar man då inte för att kunna få stanna?

Jag skulle också vilja fråga Mikael Cederbratt om den kritik som har framkommit gällande Frontex. Tanken med Frontex var just att värna asylrätten, att finnas vid Europas gränser för att ge möjlighet för de människor som flyr undan förföljelse att komma till Europa och söka asyl. Nu visar rapporter att så inte riktigt är fallet. Vi hörde från kommissionen när vi var där att man vill hålla dem så långt utanför våra gränser som möjligt. Det var också ett inslag i somras, där man sade att Frontex inte får rädda liv. Det finns inte i deras arbetsbeskrivning.

Jag tog också upp detta i EU-nämnden förra veckan eller kanske för två veckor sedan. Den svenska regeringen verkar inte tycka på det viset. Jag känner att man inte vågar gå ut och kritisera Frontex för att inte värna asylrätten. Detta är också något som oroar mig inför arbetet med denna grönbok.

Anf. 16 MIKAEL CEDERBRATT (m) replik:

Fru talman! Vad gäller det första – arbetskraftsinvandring kontra asylrätt eller både–och – ser jag inte det som ett problem utan som en möjlighet. Ett av de problem vi har i Sverige i dagsläget är just att vi bara har en dörr, och det är asyldörren. Där trängs alla som av något skäl vill komma till Sverige. Jag tror att den här tydligheten kommer att göra det både bättre för dem som kommer och lättare med integrationen i det svenska samhället.

Vad gäller löner och liknande som du nämner framgår det väldigt tydligt och klart av de papper som finns under beredningsgången att det är de svenska reglerna som ska gälla för sådant. Det gäller naturligtvis att se till att det blir så, men jag ser ingen fara i det.

Sedan måste jag ändå säga att jag tycker att det känns precis som att socialdemokratin i det här läget på något sätt inte gillar jobb eller arbete. Alla remissinstanser, inte minst Röda Korset, påtalar oerhört mycket både vikten av att man så fort som möjligt när man kommer hit och söker asyl ska få börja jobba redan dag ett och att det ska ges möjlighet att komma till de olika länderna med viljan att arbeta.

Jag tycker nog att nämnda fara inte finns och att Socialdemokraterna i dag med dig, Magdalena, i spetsen överdriver detta.

Ja, Frontex får man helt klart hålla ett vakande öga på. Men i grönboken finns också beskrivet att man ska öka utbildningen för personal som finns längst fram i systemet. Man uttalar också att tillgängligheten till asylsystemet är grundläggande i detta.

Vaksamhet alltså, men jag tror att det går att hantera detta.

Anf. 17 BODIL CEBALLOS (mp) replik:

Fru talman! Jag tycker att vi lätt hamnar i den svenska, inhemska, arbetskraftsdebatten i stället för att prata om EU:s grönbok.

Jag tänker på det du säger om att vi har lärt oss att vi i EU-länderna ska lita på varandra. Men jag upplever att det vi nu gör genom att harmonisera asyl- och migrationspolitiken är att vi försöker avhända oss vårt eget ansvar. Det är lätt när man har någon annan att skylla på i stället för att själv ta ansvar. Vi kan alltid sedan säga: Ja, men det här är EU-regler. Vi kan inte göra något åt det. Den utvecklingen vill inte jag se.

Vi säger alltså att vi ska lita på varandra och pratar om att det handlar om att öka den totala kapaciteten när det gäller att hjälpa flyktingar. Men i UNHCR:s statistik kan man se att per världsdel har Europa mellan år 2005 och år 2006 minskat sitt mottagande av flyktingar och andra sårbara människor med 6,8 procent. När det gäller Afrika är det en ökning med 88,7 procent. För Asien är det en ökning med 68,2 procent och Latinamerika totalt med 41 procent. Ökningen när det gäller Nordamerika är 59,5 procent. För Oceanien är det 3,9 procents ökning.

Det är bara Europa som minskar sitt mottagande. Det är klart att man kan se det i förhållande till hur många flyktingar som tidigare tagits emot och till att vissa kontinenter inte har tagit emot så många flyktingar – flyktingar enligt UNHCR:s definition.

Den här utvecklingen visar inte att EU är för att vi ska höja den totala kapaciteten för att hjälpa flyktingar. Snarare har allting handlat om att vi ska *minska* mängden flyktingar till oss. På köpet har vi fått en minskad mängd migranter som har möjlighet att ta sig till Europa i och med att vi bygger allt högre murar.

Tanken med Frontex, Magdalena, har aldrig varit att vi ska värna asylrätten, utan tanken med Frontex har varit att hålla människor *ute*.

Anf. 18 MIKAEL CEDERBRATT (m) replik:

Fru talman! De siffror som beskrivs är väl ett exempel på att man behöver öka EU:s totala flyktingkapacitet. Det är det som är ingången i den här processen; det är vår ingång i den här processen.

Man kan alltid skylla på EU. Men samtidigt är det på det sättet att man om man inte är med inte heller kan påverka. Jag tror att vi behöver påverka en del länder inom EU i, i våra ögon, en positiv riktning. Jag menar därför att det, om vi bryr oss om detta och ser hur stora utmaningarna är, är tjänstefel att inte med liv och lust delta i det här arbetet.

Anf. 19 BODIL CEBALLOS (mp) replik:

Fru talman! Sett till hur utvecklingen har varit tycker jag att det låter positivt att Mikael säger att det handlar om att vi ska öka den totala kapaciteten och att vi är med och därmed kan vara med och påverka. Men till stor del är vi ensamma. Vissa andra länder försöker kanske också öka den totala kapaciteten när det gäller att ta emot flyktingar. Men hur ställer sig vår regering till att öka den totala mängden när det gäller att ta emot migranter? Hur ställer sig vår regering i alla andra asyl-, flykting- och invandringspolitiska frågor inom EU-gruppen.

Vi ser ju vilken utveckling som varit under så pass många år när vi har harmoniserat asyl- och flyktingpolitiken. Hela tiden har det bara bli-

vit sämre. Vad är det som får Mikael Cederbratt att tro att det skulle bli så mycket bättre i framtiden?

Anf. 20 MIKAEL CEDERBRATT (m) replik:

Fru talman! Sett till antalet flyktingar i världen – jag har i huvudet att det i Afrika är 10 miljoner och i Asien 15 miljoner eller något sådant – är det så stora tal att det inte finns något enskilt land som kan hantera detta på ett vettigt sätt. Det är det bärande för att få ihop ett EU, ett Europa, som har möjlighet att *göra skillnad*.

I utlåtandet säger vi också att det är viktigt att fler länder inom EU tar ansvar för vidarebosättning. Det är dåligt att bara ett par eller tre fyra länder har kvotflyktingar. Det är viktigt att vi får fler länder att gå i den riktningen.

Anf. 21 ANDRE VICE TALMANNEN:

Jag vill bara påminna om att när ni har repliker på varandra inte angripa andra som finns i lokalen. Visserligen har den personen möjlighet att då begära att få ordet för nytt anförande.

Anf. 22 FREDRICK FEDERLEY (c):

Fru talman! Å Centerpartiets vägnar vill jag börja med att yrka bifall till den grönbok som utskottet har lagt på riksdagens bord.

Vi välkomnar att vi inom Europeiska unionen på allvar kan börja diskutera en harmoniserad flyktingpolitik för att skapa en större rättstrygghet för den enskilde som i dag kan ha svårt att veta hur han eller hon kommer att bemötas när han eller hon kommer till unionen.

Unionen upplevs i många fall av människor som befinner sig i omvärlden som en enhet. Men lagar, regler och internationella konventioner tolkas mycket olika beroende på vilket land man kommer till.

Det är ingen hemlighet att Sverige är ett land vars värderingar bygger på öppenhet och ett generöst flyktingmottagande och där alla partier i riksdagens kammare – oavsett vad som framförts i talarstolen – värnar den hållningen. Det är också därför som vi är tacksamma för att vi kan föra med de svenska värderingarna in i den europeiska debatten. Vi vet ju att många av våra vänner ute i Europa har en helt annan syn på öppenheten och generositeten i mottagandet.

Jag tycker också att vi är tydliga i grönbokstexten. Vi säger att det måste byggas på internationella konventioner. Det mest slående är väl egentligen den argumentation som vi får höra här i kammaren. Framför allt Kalle Larsson målar upp en egen bild av vad som står i texten. Jag tänker inte orda så mycket mer om själva grönboken utan använda lite av Vänsterpartiets argumentation för att ta reda på vad ni faktiskt vill.

Allt tydligare i debatten både i kammaren och utanför kammaren försöker ni utmåla nuvarande regering som de som på något sätt skulle vilja strypa möjligheten att komma till Sverige för att söka sig en trygghet och framtida möjligheter. Så är icke fallet!

Man för en argumentation där man försöker diskutera allt annat än den egentliga grönbokstexten. Man angriper möjligheten att komma hit, att söka sig en framtid och att arbeta. Man argumenterar på något sätt som att detta skulle undergräva möjligheten till asyl.

Asylrätten är tydligt reglerad i internationella konventioner. Jag tror att ingen här inne har någon ambition att förändra den svenska hållningen till asyl. Men vi vill också öppna möjligheterna för dem som inte har asylrätt att komma hit och söka sig en framtid. I grund och botten handlar det om: Ska vägarna in till Sverige vara ett nålsöga eller ska det vara en dörr?

Vi har diskuterat en enhetligare tolkning för att människor inte ska bli pingpongbollar som far mellan olika länder i Europa utan ska kunna veta att vi behandlas på ungefär samma rättsgrunder oavsett vilket land inom Europeiska unionen vi kommer till. Det ser Kalle Larsson som att bygga murar. Han lyfter in andra delar som inte hör hemma i debatten om Frontex och tolkar ut saker som icke står i texterna.

Det är välkommet att Vänsterpartiet är så tydligt i sin text där man säger: I grönboken görs vissa fundamentala hänvisningar till respekten för mänskliga rättigheter. Ja, och därför är det inte svårt för mig som centerpartist och som företrädare för allianspartierna att förorda detta. Det är nämligen en oerhört viktig grund för alla partier i kammaren, oavsett vilket det är, för att vi ska kunna gå vidare med harmoniseringsarbetet.

Vidare säger man i sin text, efter att man har diskuterat kring positiva skrivningar som finns från utskottets majoritet: Om denna ansats är riktig är det lite som att Vänsterpartiet tror att majoritetsföreträdarna är Katlas barn vars enda syfte inte är det man säger och redovisar, inte det man argumenterar för utan någonting annat, och att de enda på denna planet som har sett ljuset är Vänsterpartiets företrädare, som vet att det är någonting helt annat man förordar. Så är icke fallet.

Det vore synd om den som läser protokollet från dagens debatt skulle låta sig vilseledas av Kalles ganska sköna men ofta också väldigt platta retorik till att tro att det finns några underliggande intressen av att hålla människor utanför vårt land. Så är icke fallet. Sanningen är den att det är länge sedan Sverige tog emot så många medmänniskor från andra delar av världen, men ni försöker måla upp en bild av att vi stänger dörrarna.

Man skulle kunna se det som olika sätt att se på en bro. När jag ser den bro som grönboken kan leda till som en möjlighet att överbrygga klyftor, vara en väg in i Europa och också en möjlighet att få andra länder att ha en mer öppen och generös migrationspolitik, så ser Kalle Larsson en bro ut. När jag ser en bro in, ser han en bro ut. Han ser alltså en dörr där människor ska kastas ut. Jag ser en bro som leder in till Europeiska unionen.

Kalle Larssons text i utskottet är också ganska tydlig om varför vi behöver harmonisera flyktingpolitiken. Det står: Vidare måste kritik riktas och åtgärder vidtas mot omfattande skillnader som finns mellan medlemsländerna när det gäller den faktiska möjligheten att söka asyl.

Precis därför är det viktigt att vi i Sverige är tydliga i vår argumentering, att vi i riksdagens kammare är tydliga i vår argumentering kring grönboken och att migrationsministern när regeringen kommer med sitt utlåtande över denna är tydlig med att det är öppenhet, humanitet och generositet som ska präglade den europeiska flyktingpolitiken så att vi kan vara med och påverka. Men jag tolkar det lite som att det egentligen handlar om att Vänsterpartiet med sin EU-kritik "överställer sig" möjligheten att säkra en rättstrygghet för dem på vår planet som kanske absolut

mest behöver den. Man ska veta att spelreglerna är tydliga och att man behandlas på lika sätt även om man kommer till ett land som inte är Sverige. Man ska veta att det finns en öppenhet och generositet vid mottagandet.

Socialdemokraternas anförande får jag mest tolka som ett instämmande egentligen. Men eftersom man är det största oppositionspartiet måste man ändå reservera sig på någon punkt, och därför har man en egen text.

Beröm vill jag ge till Miljöpartiet som, som vanligt, är mycket resonerande. Man kan ge beröm i vissa delar men också kritik där man inte är nöjd. Det är ett väldigt ansvarstagande sätt för ett oppositionsparti att diskutera kring frågorna, vilket gör att vi kanske kan diskutera innehållet i den faktiska grönboken i stället för att diskutera frågorna.

Fru talman! Jag tror att Sverige och Europa går en ljusare framtid till mötes som ger möjligheter att tillsammans arbeta för att skapa en större rättstrygghet. Och, fru talman, jag tror att det är viktigt att Sverige är en tydlig och drivande kraft i det arbetet för att påverka de andra länderna, skapa en tydligare rättstrygghet för den enskilde och öppna möjligheten för fler att komma till Europa. På det sättet skapar vi broar in i unionen i stället för broar ut.

Anf. 23 KALLE LARSSON (v) replik:

Fru talman! Jag är glad över att en av Fredrikarna ägnar så mycket tid åt att kritisera Vänsterpartiets politik. Jag tror att det är riktigt iakttaget att det är någonstans här som den huvudsakliga skiljelinjen går. Jag talar om det EU och den politik som faktiskt förs. Fredrick Federley talar om de drömmar han har om ett helt annat EU än det som vi i dag ser.

Jag försöker inte utmåla detta som en Katlagrotta. Jag vet inte vem som i så fall skulle vara Katla och vem som skulle vara Katlas barn. Det jag har gjort är att jag har tagit ställning till de förslag som Fredrick Federley och regeringen i dag står för. Skulle Frontex inte ha med EU:s harmoniserande flyktingpolitik att göra? Det är ju ett gränsövervakningssystem som syftar till att hålla människor utanför, vilket EU-kommissionärernas tjänstemän själva har vidhållit.

Skulle det inte handla om EU:s gemensamma flyktingpolitik att tala om transportörsansvar? Skulle Dublinförordningen inte ha någonting med EU:s politik att göra? Skulle det vara betydelselöst för diskussionen om EU:s grönbok att prata om det visumtvång gentemot länder varifrån det kommer många som behöver söka asyl som ett stort antal EU-länder i dag faktiskt upprätthåller?

Det är klart att det, om diskussionen om EU:s gemensamma flyktingpolitik bara skulle innehålla de fina beskrivningarna som Fredrick Federley och andra har författat i det här utlåtandet, vore enkelt för Fredrick Federley. Då skulle vi nämligen tala om det EU som inte finns. Då skulle vi tala om ett EU där allt egentligen är ganska bra, där rättssäkerhet råder och där människor är fria och jämlika. Men står inte den retoriken i ganska skarp kontrast mot att vi i Sverige kommer att bli skyldiga att bidra med styrkor och eventuellt också väpnade trupper för att upprätthålla EU:s yttre gränskontroll?

Anf. 24 FREDRICK FEDERLEY (c) replik:

Fru talman! Det är tydligt att vi diskuterar helt olika saker. Det som jag försöker diskutera är den harmonisering som vi från alliansmajoriteten och riksdagsmajoriteten förordar och som vi ska se framöver. Det Kalle Larsson diskuterar är ett potentiellt hot.

Det är alltid så att en harmonisering kan innebära negativa saker. Om det vill sig illa kan en majoritet av Europas länder falla i ganska ideologiskt tråkiga politikernas händer. Då skulle det kunna gå illa. Men det skulle också kunna gå illa varje morgon man stiger upp ur sängen. Frågan är vilken ambition man har varje morgon när man stiger upp ur sängen, om det är att rädas allt som skulle kunna gå fel under den kommande dagen eller att försöka se och anta de möjligheter som dagen erbjuder. Där väljer jag att anta utmaningen att se det positiva med den dag som kommer och försöka nå de möjligheter som finns. Därför tycker jag att det är naturligt att man i den här diskussionen försöker att påverka så mycket som möjligt i vår riktning.

Kalle Larsson borde egentligen svara på frågan om på vilket sätt det skulle gynna att fler människor från fattigare delar av världen eller krigshärjade områden skulle kunna söka en trygghet i Europa om vi ställde oss helt utanför. På vilket sätt skulle det innebära en större trygghet för dem om vi inte hade en harmonisering som skapar en liktydighet i reglerna? På vilket sätt skulle det skapa en större framtidstro hos de människor som, vilket Mikael Cederbratt sade, vädjande ber till Europeiska unionen om en ny framtid? På vilket sätt hjälper man de människorna? Där är du, Kalle Larsson, svaren skyldig.

I ditt inledningsanförande kallade du mig och Fredrik Malm från Folkpartiet för komiker. Men då är jag hellre komiker i den här debatten än en tragiker som bara målar upp det mest dystra som går och hittar på egna argument som inte hör hemma i verkligheten för varför man ska vara emot saker. Se i stället det här som en möjlighet, och slopa EU-kritiken till förmån för en rättstrygghet för dem som behöver den bäst!

Anf. 25 KALLE LARSSON (v) replik:

Fru talman! Se det här som en möjlighet, är Fredrick Federleys stridsrop.

Tänk vilken möjlighet det är för dem som hindras av transportörsansvaret att söka skydd inom EU! Vilken fantastisk möjlighet det är för dem som av Dublinförordningen hindras att söka asyl i det land de själva vill! Tänk vilken möjlighet att få återsändas till Grekland bara för att man gjorde en transitresa och råkade landa på Athens flygplats när man hade en massa släktingar och vänner i Tyskland eller i Sverige! Och vilken möjlighet är det ändå inte att få utsätta sig för de faror som en båtresa över Medelhavet i rangliga båtar innebär med risk att bordas av polisiära och militära styrkor från EU:s gränsövervakningssystem? Vilken möjlighet är det inte att få se nya länder? Ja, då menar jag inte de länder man ville fly till, för där är det de facto så att de i dag försöker förhindra detta, utan kanske ytterligare något land som man inte ens kom ifrån men dit EU anser att man ska återförvisas därför att där talas ett språk som liknar det som man talar i det afrikanska land man kommer från.

Prot. 2007/08:6
26 september

*Grönbok om det
framtida gemensamma
europeiska
asylsystemet*

Nej, Fredrick Federley, jag behöver inte hitta på en tragisk eller mörk bild av EU. Det räcker med att öppna ögonen och se det EU som i dag existerar.

Jag har en vision om ett annat sätt att organisera Sverige, Europa och världen. Den bygger på en helt annan syn än den som är rådande inom EU i dag, att man mellanstatligt och inom FN samarbetar för att se till att människor får den konventionsstadgade rätten att söka asyl i andra länder tillgodosedd. Den bygger också på en arbetskraftsinvandring men med lika villkor som för dem som sedan tidigare arbetar i det land man invandrat till.

Jag kan konstatera, fru talman, att medan Fredrick Federley ser ett potentiellt hot om att Europas länder ska hamna i dåliga händer, ser jag att i Sverige har det redan hänt.

Anf. 26 FREDRICK FEDERLEY (c) replik:

Fru talman! Jag är en av dem som varje dag tackar Gud för att Vänsterpartiet inte har egen majoritet här. Jag hade nog i så fall stått högt på listan över dem som skulle förpassas till en mörk källare.

Det mest skrämmande med ditt inlägg är din naiva tro på att FN ska kunna lösa saker och ting. Du tror att om vi inte samarbetar inom Europeiska unionen för att skapa en större rättstrygghet för den enskilde blir det ett bättre system där människor pingpongbollas mellan länderna inom Europeiska unionen i stället för att veta att man behandlas på ett likvärdigt sätt oavsett vilket land man kommer till.

Du lägger hellre din tilltro till Libyens företrädare som bara häromåret ledde statistiken inom kommittén för mänskliga rättigheter inom FN. Du lägger hellre din tilltro till att de ska lösa problemen för dem som söker skydd, ofta från det nämnda landet, i stället för att vi inom Europeiska unionen med demokratiska länder med folkvalda majoriteter och folkvalda företrädare ska lösa problemen tillsammans. Du har en ganska skrämmande syn på hur vi ska kunna lösa världens problem.

Du har fortfarande inte svarat på hur det stärker den enskildes rättstrygghet. Du har heller inte svarat på hur den enskilde som behöver asyl eller möjlighet att söka en ny framtid genom att söka jobb i Sverige eller inom Europeiska unionen får det bättre genom att vi inte samarbetar inom Europeiska unionen. Du har inte svarat på hur de får större rättstrygghet genom att vi inte harmoniserar flyktingpolitiken. Där blir du svaret skyldig, Kalle Larsson.

Det vore hyggligt om ni någon gång, i stället för att bara kritisera de förslag och framsteg som görs, kunde precisera en egen politik.

Anf. 27 BODIL CEBALLOS (mp) replik:

Fru talman! Jag tycker att det är svårt att vi när vi talar om den europeiska asyl- och flyktingpolitiken gör så stor skillnad mellan asylpolitik och migration; den vi ju ska diskutera när asylpolitiken väl har kommit i hamn. Det är så olika migrantströmmar som tar sig till Europa. Man kommer av så olika skäl. Tidigare talade vi om ekonomiska flyktingar eller migranter. Jag menar att den som flyr av ekonomiska skäl har lika välgrundade skäl att komma hit som de övriga.

Ni sitter ju i majoritet och har möjlighet att påverka politiken inom EU, vilket ni talade om tidigare. Jag skulle vilja veta har du ser på den

frågan. Hur arbetar ni för att inte det gemensamma asylsystemet ska leda till att man skärper det hela så att det blir färre migranter som kan ta sig in i Europa? Jag skulle vilja veta hur ni arbetar för det.

Du pratade om att unionen upplevs som en enhet. Jag tror inte att unionen upplevs som en enhet. De kristna irakierna vill till Södertälje. De vill inte till Rom, Paris eller Bologna. De vill till Södertälje, och de tar sig dit. Många av de senegaleser som ger sig av vill inte till Sverige. De vill till Spanien.

Man känner en koppling till olika länder. Jag tror inte att man tänker: Jag vill till EU-länderna.

Jag undrar hur ni ska få övriga länder med på tåget. Jag frågade ju om skillnaden mellan asyl och migration. Ni vill att vi ska ha en ökad total kapacitet att ta emot flyktingar – migranter, säger jag också – men hur ska ni få de övriga länderna med på tåget?

Anf. 28 FREDRICK FEDERLEY (c) replik:

Fru talman! Tack för dina frågor, Bodil. Du frågar hur vi ska kunna säkerställa asylrätten. Du är inne på att vi ska skapa möjligheter för ekonomiska migranter att söka sig till Europa. Det är ungefär samma modell som vi diskuterar i Sverige nu. Vi diskuterar att ha två tydliga vägar in i Sverige. Dels för dem som redan i dag har skydd genom att de har asylskäl och uppenbarligen ska ha omedelbar möjlighet att stanna i landet.

De migranter som kommer av ekonomiska skäl har oftast inte fått stanna i Sverige av asylskäl utan av andra behövande skäl. När det kommer till Arbetskraftsinvandringen öppnar vi en möjlighet att skapa sig en framtid i Sverige. Man kan söka sig hit för att arbeta och skapa en annan ekonomisk framtid.

Vi kan få en större tydlighet i systemet som värnar den grundläggande asylrätten för den som söker politisk asyl eller söker sig hit därför att de är förföljda av religiösa skäl eller på grund av sin sexuella läggning eller vad det kan tänkas vara.

I dag har man försökt pressa in alla migranter i ett och samma håll. Man har kunnat försöka få asyl i Sverige. När man inte har fått det har man hoppats kunna stanna så länge att man får andra behövande skäl att stanna.

Nu öppnar vi för en tydligare vägdelning där ingen ska värderas högre eller lägre än den andra. Man ska se det som en ny öppen dörr som tidigare har varit stängd. Man kan komma hit och söka arbete.

Det här arbetet pågår också på europeisk nivå. Jag sitter i OSSE-delegationen där vi i somras på mötet i Ukraina diskuterade hur vi kan skapa fler vägar in i Europa. Det är inte alls alla i Europa som vill detta. Att vi på alla nivåer vi kan är aktiva i den europeiska debatten är en bidragande orsak till att det säkert kommer att landa bättre än om vi inte var aktiva i debatten.

Anf. 29 BODIL CEBALLOS (mp) replik:

Fru talman! Nu hamnade Fredrick väldigt mycket i Sverige, men han kom in på Europa i slutet.

Jag tycker inte att jag fick svar på hur ni ska kunna övertyga övriga länder om nyttan av att öppna gränserna mer. Vi ser hur vi stänger mer och mer. Kalle Larsson pratade om transportörsansvar. Jag har tidigare

talat om visumreglerna. Vi har murar som byggs i de spanska enklaverna i Marocko. Vi har Frontex. Vi har många hinder för människor att komma in.

Det handlar inte bara om att öka möjligheterna till arbetskraftsinvandring. Det förslag som vi har fått innebär ju fortfarande ett nålsöga. Det är inte någon öppen dörr för människor att komma hit och söka arbete. Det är väldigt få som skulle kunna ta sig hit och söka arbete.

Om hela Europa ska se ut på det sättet blir det väldigt problematiskt, vill jag påstå. Många länder har redan nu en mycket öppnare attityd gentemot arbetskraftsinvandring än vad vi har. Till Sverige kommer många just därför att de är skyddsbehövande flyktingar. Vi är kända som ett land som har haft en generös flyktingpolitik en gång i tiden. Jag vill inte påstå att många av dem som har kommit hit är ekonomiska migranter eller flyktingar, utan de är flyktingar.

Däremot har de inte fått uppehållstillstånd här av flyktingskäl utan de har fått det av humanitära skäl eller synnerligen ömmande omständigheter. De har i huvudsak – nästan alla – varit flyktingar, men vi har inte ansett att det har varit så.

Jag menar att vi har stängt gränserna så mycket att många av de länder i Europa som tidigare har kunnat ta emot många arbetskraftsinvandrare inte längre kan det eftersom EU har stängt de möjligheterna.

Vad gör ni konkret för att lätta på det regelsystemet?

Anf. 30 FREDRICK FEDERLEY (c) replik:

Fru talman! Nu gillrar du en fälla, Bodil. Du talar om att lätta på systemet. Det beror på vad man menar med att lätta på systemet.

När vi har diskuterat gemensamma viseringsregler kan man se det som att man reser murar gentemot omvärlden eller som att vi ska skapa en gemensam tolkning av hur det ska fungera och gemensamma system.

Alliansmajoriteten har ställt sig bakom att vi ska ha mer av gemensamma viseringsregler också för att säkerställa att man inte använder sig av falska identiteter, att man inte stjälar andras identiteter. Det är också en del av detta.

Jag kan känna en del av den oro som du känner. Ofta när det här diskuteras, som på mötet i Ukraina i somras, diskuterar man ekonomisk belastning, kriminalitet och illegalitet. Det är de tre perspektiv som var vanliga.

Det var skönt att få hålla ett anförande från svensk sida där vi i den svenska delegationen, oavsett partifärg, var överens om att det är viktigt med en öppen och generös flyktingpolitik och att vi är i behov av att man är öppen och generös. Sverige är inte en fixpunkt som alltid kommer att se ut som det har gjort – det har det aldrig gjort. Landet har utvecklats med de människor som kommer hit. För att vi ska klara välfärden kommer vi att vara beroende av att fler människor kommer till vårt land.

Du kan ha rätt i att vi har haft en väldigt liten möjlighet för människor att komma hit och ta arbete medan man har varit bättre på det i andra länder. Det är en del där vi kan lära av andra länder i Europa. När det kommer till flyktingpolitiken tror jag att vi har mer att lära till andra. Där är migrationsministern ett viktigt verktyg, och våra Europaparlamentariker är viktiga. Och det är viktigt att vi alla i de forum och i europeiska samarbetsorganisationer där vi finns driver den linjen och inte är med

och skapar en bild av ett hot som kommer från omvärlden utan ser detta som möjligheter och också som en ekonomisk framgångssaga, vilket migrationen har varit för Sverige i alla tider.

Prot. 2007/08:6
26 september

*Grönbok om det
framtida gemen-
samma europeiska
asylsystemet*

Anf. 31 MAGDALENA STREIJFFERT (s) replik:

Fru talman! Jag tycker att det är märkligt men kanske inte förvånande att Fredrick Federley använder sig av härskartekniker här i riksdagen genom att osynliggöra det största oppositionspartiet och inte gå in på de skillnader som faktiskt finns i våra förslag. Det finns stora skillnader i fråga om arbetskraftsinvandringen. Men det finns också skillnader när det gäller den oro som vi vill få med i fråga om att vi ska ha en generös flyktingpolitik i hela EU. När vi harmoniserar flykting- och asylsystemet vet vi om att det finns främlingsfientliga krafter i Europa som vill gå åt ett annat håll än det som vi vill. Vi vill att flykting- och asylsystemet ska bygga på höga normer och konventioner.

Detta grundar sig faktiskt på det som jag tog upp tidigare i mitt replikskifte med Mikael Cederbratt, nämligen de rapporter som kommit gällande Frontex. Det handlar om att man inte värnar asylrätten, utan tvärtom försöker man få människor att inte ta sig till våra gränser, och man försöker att skicka tillbaka dem så fort som möjligt. I Frontex uppgifter ingår inte att rädda liv. Vi tog upp fallet med de fiskare som räddade några människor och nu står åtalade för människohandel och riskerar fängelsestraff. Jag har inte hört någon kritik mot detta från den svenska regeringen. I stället funderar man på vilka militära medel som man kan använda från svensk sida och skicka ned för att hjälpa till. Jag tycker att det är viktigt att ta denna oro på allvar, vilket jag inte tycker att den svenska regeringen gör.

Anf. 32 FREDRICK FEDERLEY (c) replik:

Fru talman! Jag ägnar mig inte åt osynliggörande. Jag tycker bara att det är väldigt tydligt att man helt plötsligt har en annan retorik. Jag tycker att det är skönt att Socialdemokraterna äntligen kommer ut ur garderoben som generösa i flyktingpolitiken. Det är knappast det som har präglat socialdemokratin under de år som man satt i regeringen. Då fanns det en pakt mellan Moderaterna och Socialdemokraterna om att vara restriktiva. Jag är så glad att Moderaterna har lämnat den garderoben. Och det vore toppen om också Socialdemokraterna klev ut därifrån en gång för alla.

Jag tycker att man ska hålla sig lite mer till sanningen, Magdalena. Du säger att vi från allianspartierna sitter och räknar upp vilka militära medel som vi vill använda för att skicka ned till Frontexsystemet. Vi har vid hearingar fått veta, och det är lika bra att jag säger det här så att det kommer in i kammarens protokoll, att det inte finns någon planering av användande av militära resurser. Däremot kanske det kan anses vara militärt och kan användas i militärt syfte, men jag tror inte att det kommer att vara särskilt skadligt för många människor, att Sverige har bistått Frontex med dokumenträknare.

Anf. 33 MAGDALENA STREIJFFERT (s) replik:

Fru talman! Jag tackar för detta klargörande. Man har ändå frågat militärmakten vad som finns att skicka ned. Det är därför bra att detta kom fram.

Fredrick Federley sade tidigare i debatten att han gärna är en komiker. Jag tycker inte att det är speciellt komiskt att Fredrick Federley och Centern står här och anklagar mig och Socialdemokraterna för att ha fört en restriktiv politik och att vi nu har ändrat linje på något sätt när det var Centern som tillsammans med Kristdemokraterna och Folkpartiet och krävde amnesti och kritiserade Socialdemokraternas och Moderaternas politik. I stället har man lagt sig helt platt för den moderata politiken. Det är också det som vi ser i majoritetens skrivning i utlåtandet. För mig är detta inte komiskt. Det är faktiskt pinsamt.
(Applåder)

Anf. 34 FREDRICK FEDERLEY (c) replik:

Fru talman! Det är så skönt när verkligheten överträffar sagorna. Man kan bara titta på hur det är i dag och hur det var då. Ser vi till hur många människor som var välkomna att få stanna i Sverige under den tid som Socialdemokraterna ledde landet var det inte alls lika generöst som i dag. Det var inte lika många människor som hade möjlighet att stanna. Jag tror att man kan låta väljarna, medborgarna och våra vänner här i kam-maren själva avgöra vad som är det faktiska utfallet genom att följa den statistiken. Och den nuvarande regeringen har inga som helst ambitioner att strypa möjligheterna att komma hit, utan vi vill fortsätta på den in-slagna vägen att vara generösa.

Jag tillhörde dem som argumenterade för en amnesti. Men jag har också sett att det var en felaktig argumentering. Jag tror inte att det är ett rättssäkert sätt att hantera människors framtida möjligheter och drömmar att skapa ett hopp hos människor om att de ska få stanna och att de sedan ändå får avslag. Det har lett till att vi har ca 10 000 människor som fort-farande är gömda i landet. Och vi har fortfarande inte en bra lösning för hur vi ska hantera detta. Vi vet att det finns 1 500 irakier som har kommit i kläm mellan det gamla och det nya systemet, men vi har inte någon tydlig lösning av detta vare sig från oppositionen eller från majoriteten. Jag tycker att det talar sitt tydliga språk, nämligen att man inte ska han-tera lagstiftning lättvindigt. Det är inte lämpligt att hantera så viktiga frågor och så många människors hopp, drömmar och livsöden utifrån tillfällig lagstiftning. Där har jag fått korrigera mig själv. Jag har insett att det var fel sätt att hantera detta. Jag skulle inte heller argumentera för en ny amnesti för att väcka hopp på nytt som sedan slås i spillror om människor inte får stanna.

Nu ska vi se till att den nuvarande rättsordningen blir gällande, att den fungerar och att den är rättssäker. Och vi politiker ska inte blanda oss i enskilda ärenden, utan det är domstolarna som ska tolka lagen och av-göra utfallet.

Anf. 35 FREDRIK MALM (fp):

Fru talman! Jag tror först av allt att Fredrick Federleys osynliggö-rande av Socialdemokraternas politik kan ha att göra med Socialdemo-kraternas osynliggörande av sin egen politik. Men mandatperioden är ganska lång, och när Magdalena Streijffert och Kalle Larsson har talat ihop sig och enats om de gömda, om de papperslösa, om EU-samarbetet och om migrationspolitiken i stort kan vi tala om och synliggöra politi-ken.

”När jag flyger över Europa ser jag inga gränser.” Orden kommer från en av efterkrigstidens främsta politiker i Europa – Václav Havel. Václav Havel ägnade nästan hela sitt vuxna liv åt att arbeta för demokrati och frihet och mot kommunism och envælde. För detta sattes han i husarrest av Vänsterpartiets partikamrater. Det var alltså ingen vidare fri rörlighet på den tiden.

Tjeckoslovakien befann sig på andra sidan om järnridån. Men i dag är Tjeckien och Slovakien medlemmar i EU, de är medlemmar i Nato, och de omfattas snart av den gemensamma valutan euro.

Genom politiskt och ekonomiskt samarbete har Europa byggts upp igen efter allt det som nazismen och kommunismen raserade. EU har blivit en magnet för nya demokratier som snabbt får inleda förhandlingar och därefter bli medlemmar på samma sätt som Grekland, Spanien och Portugal tidigare blev medlemmar i EG efter att de vält fascismen över bord.

Detta Europasamarbete fördjupas nu steg för steg. Och det är klart att de som är mot samarbetet i grunden inte ser att det är bra att det fördjupas. Så är det förstås. Men nya utmaningar står för dörren.

Den grönbok som vi har att debattera i kammaren i dag, om det framtida gemensamma europeiska asylsystemet, handlar om att EU:s medlemsstater ska ta ett gemensamt ansvar och tillsammans forma ett hållbart asylsystem för framtiden. Om man då i grunden är mot att de europeiska staterna med vissa mått av överstatlighet också formar en gemensam politik, är det klart att man är mot det på detta område. Men då måste man också redovisa på vilket sätt som det numera skapas ett mervärde av att alla gör saker och ting var och en för sig. Då måste man så att säga argumentera för varför man inte skapar ett mervärde genom ett gemensamt samarbete. Det kan man i och för sig argumentera för. Men jag skulle hävda att om vi tittar på de utmaningar som Europa står inför på längre sikt behöver EU ett gemensamt asylsystem för att kunna klara detta.

Vi har sett tragedierna på Balkan. Vi har sett stora migrantströmmar från Afrika. Vi har sett flyktingar från krigets Irak, från Afghanistan och från Somalia. Vissa länder i Europa tar ett stort ansvar i dag. Andra länder tar ett betydligt mindre ansvar. Sverige är ett av de länder som ställer upp allra mest, medan andra länder inte gör tillräckligt.

Historien har visat att EU inte har klarat av ens de kriser som har inträffat på vår egen kontinent.

Vår nutid visar att behovet är mycket stort att formulera en gemensam politik för ett gemensamt ansvar för och solidaritet med dem som i dag tvingas fly undan krig och förföljelse. Och vår framtid, fru talman, kommer att visa att om vi inte lyckas skapa detta gemensamma regelverk så kommer belastningen att bli mycket stor på vissa medlemsstater, och vi tillsammans får svårt att klara av nya kriser som kan uppstå.

Europa har ett medmänskligt ansvar att hjälpa dem i nöd, de människor som söker sig hit undan förföljelse på grund av kön, religion, etnicitet eller något annat av de skäl som finns för asyl. De människorna har inte bara flytt undan krig och kaos i sina hemländer. Det är också så att när de människorna kommer hit har vi ett ansvar för att inte åsamka dessa människor nya problem genom byråkrati, genom dålig transparens i processen, genom en tveksam rättssäkerhet och så vidare. En harmoni-

Prot. 2007/08:6
26 september

*Grönbok om det
framtida gemen-
samma europeiska
asylsystemet*

serad asylpolitik måste därför innebära också en större rättssäkerhet för de människor som söker sig hit.

Till och med de största länderna i Europa är i dag för små för att på egen hand klara de utmaningar vi står inför. Dit hör inte bara asyl- och migrationsfrågorna. Dit hör också klimatfrågorna. Dit hör också behovet att ytterligare stärka konkurrenskraften i Europa i globaliseringens tid. Dit hör också möjligheterna att kunna agera utanför Europeiska unionen för att motverka krigsrisker, förtryck, fattigdom och inte minst terrorism.

Folkpartiet står bakom de intentioner som uttrycks i grönboken. Vi är också positiva till att en rad av dessa frågeställningar diskuteras i samråd i medlemsstaternas parlament, som här, hos våra myndigheter, hos enskilda och hos frivilligorganisationer. Det övergripande målet, vilket har uttalats här tidigare, är att EU:s sammantagna kapacitet att ta emot asylsökande måste öka jämfört med i dag. Systemet kommer att vila på asylrätten, men det är också viktigt att den rätten i alla lägen värnas. När den här harmoniseringen genomförs, när man bygger upp dessa centrala institutioner, supportcenter och allt vad det är liksom rättspraxis och så vidare så måste asylrätten värnas, också under den processen.

Vår alliansregering i Sverige har kämpat hårt för att minska handläggningstiderna för asylärenden i Sverige. Den uppnådda effektiviteten måste givetvis också garanteras i det framtida systemet. Vår vision om ett djupare samarbete i Europa måste ju innebära att det som blir överstatligt och det regelverk man skapar ökar effektiviteten och så att säga förbättrar handläggningen nationellt. Det kan ju inte vara så att denna överstatlighet, denna Haagprocess och detta gemensamma asylsystem i slutändan innebär att man skapar mer byråkrati och ett mer trögörsligt system. Detta är mycket viktigt.

Här finns det, ska jag säga, onekligen en poäng i den kritik som EU-kritikerna ofta för fram. Det är mycket viktigt: Tror man på att man kan använda EU som ett överstatligt instrument och enas om saker och ting så måste detta också innebära att det blir en effektivitet och en subsidiaritetsprincip som fungerar – inte bara en ökande, svällande byråkrati.

Prövningen av asylansökningar bör ske nationellt, menar vi i utskottet, med en gemensam europeisk rättspraxis på asylområdet. Advokatsamfundet, läste jag, skrev i sitt utlåtande om detta att man gärna ser en gemensam prövningsinstans för överprövning av slutliga nationella beslut. Det kan man mycket väl diskutera, tycker jag.

Fru talman! Jag vill sist men inte minst säga några ord om oppositionen. Ett tag här har man blandat in lite allt möjligt i den här debatten, saker som egentligen inte har så mycket med den här grönboken att göra. Jag läser i Socialdemokraternas motivreservation följande om arbetskraftsinvandring: ”Vi anser därför att huvudregeln ska vara att en asylsökande inte, vare sig under asylprocessen eller efter avslagen asylansökan, ska kunna ansöka om uppehålls- och arbetstillstånd inifrån vistelselandet.”

Är det detta som är socialdemokratisk solidaritet? Om en person kommer till Sverige, söker asyl men inte har asylskäl och då får ett avslag men befinner sig i Sverige så ska denna person inte ens kunna ansöka om ett jobbtillstånd. Är det så att det bara är de som passerar nålsögat i asylpolitiken som ska få stanna i Sverige och att inga andra ska få komma hit, så länge de inte är en brasiliansk fotbollsspelare och kan

dribbla sig in i Örgrytes startelva? Är det den migrationspolitiken vi vill ha så kommer vi att få mycket svårt att klara de utmaningar vi står inför framöver.

Med dessa ord vill jag yrka bifall till förslaget i utskottets utlåtande över grönboken.

Anf. 36 KALLE LARSSON (v) replik:

Fru talman! Man kan alltid mäta en liberals djup i argumentationen med hur många sekunder det tar innan de börjar prata om öststater och kommunism. I det här fallet tror jag att det inte ens var 11 sekunder som Fredrik Malm klarade innan han började prata om detta, självklart med den underförstådda uppfattningen att detta är någonting som försvarades då och som försvaras i dag. Inget av detta är ju sant. Mitt förslag för att debatten ska handla om någonting som vi faktiskt diskuterar i dag, EU:s harmoniserade flyktingpolitik, är att vi kanske kan lämna *den* delen av diskussionen och i stället prata om just EU:s harmoniserade flyktingpolitik.

Fredrik Malm citerade orden ”När jag flyger över Europa ser jag inga gränser”. Nej, det är mycket möjligt. Men om man flyger över EU:s yttre gräns så ser man gränser. Flyger man över Gibraltar eller över norra Afrika i dag så ser man gränserna. Då ser man murarna som byggs upp. Man ser staket och cementmurar som syftar till att hindra människor från att komma in i EU och söka asyl.

Jag letar efter något sätt att nå den socialliberala ådran hos Fredrik Malm, även om jag inser att det blir allt svårare i takt med att han stiger i graderna i Folkpartiet. Det här borde ändå vara någon form av gemensam angelägenhet för en liberal värd namnet – och kanske till exempel mig. Jag är kanske inte den trevligaste kompisen för en liberal, men leta, du också, efter någon gemensam beröringspunkt ändå!

Borde det inte vara så att man faktiskt ser till att människors konventionsstadgade rätt att söka asyl tillgodoses? Och är det inte ett problem för den som inte vill se några gränser att samtidigt bidra till att gränserna byggs högre och högre? Ni står ju bakom transportörsansvaret. Ni stöder ju Dublinförordningen. Ni står ju bakom att det ska finnas ett visumtvång mot ett stort antal länder i världen som hindrar människor från att komma till Sverige och söka asyl. Är det inte ett problem att få ihop den kluvna världsbild som man då förespeglar?

Anf. 37 FREDRIK MALM (fp) replik:

Fru talman! Jag förstår att Vänsterpartiet inte vill diskutera sin historia. Jag förstår också ert motstånd mot den här grönboken och en harmoniserad politik på asylområdet med tanke på ert historiska *track record* på området när det handlar om samarbete. Ni sade nej till EG. Ni sade nej till Efta. Ni sade nej till EU. Ni sade nej till EES. Ni sade nej till Partnerskap för fred. Ni sade nej till GATT. Ja, ni i Vänsterpartiet sade faktiskt till och med nej till att bilda Nordiska rådet och att Sverige skulle vara med där. Det är alltså inte så konstigt att när det kommer till en gemensam asylpolitik säger Vänsterpartiet nej där också. Det följer den historiska traditionen.

Vi ser de här gränserna i lika hög grad som Vänsterpartiet, Miljöpartiet eller de andra partierna gör det. Faktum är att den politik man har fört

Prot. 2007/08:6
26 september

*Grönbok om det
framtida gemen-
sama europeiska
asylsystemet*

under lång tid i EU, som har inneburit att man inte har haft ett gemensamt samarbete, har inneburit att de stater som ligger nära denna gräns drar åt. När man inte tar ett gemensamt ansvar kommer de stater som ligger vid EU:s yttre gräns till slut att säga: Nu ställer vi inte upp på det här längre. Nu vill vi att vi ska ta ett gemensamt ansvar. Ställer inte ni andra upp så kommer vi att tappa till.

Det är den politiken man får.

Vad det här handlar om är att vi gemensamt ska kunna sammantaget öka möjligheterna att hjälpa asylsökande. Det innebär ju att fler människor kommer att komma över den här gränsen.

Anf. 38 KALLE LARSSON (v) replik:

Fru talman! Vi ser båda de gränser som omger EU i dag, men det är ganska uppenbart för den som nu lyssnar på debatten eller läser den i efterhand att vi drar fullständigt olika slutsatser i praktiken.

Den slutsats jag drar är att gränserna behöver rivas ned och öppnas, inte bara för den som söker arbetstillstånd inom EU. Det är vi också öppna för att diskutera, liksom samtliga partier här i riksdagen är, liksom även de fackliga organisationerna. Jag drar också slutsatsen att även asylsökande som kanske inte är gångbara på den europeiska arbetsmarknaden ska ha den möjligheten.

Folkpartiet har på kort tid inte bara bytt fot i asylpolitiken utan sprungit någon mil i Moderaternas riktning och står nu fullt ut bakom transportörsansvar, Dublinförordning och visumtvång. Det är väl den problematiken som Fredrik Malm inte bara har svårt att förklara för sitt eget ungdomsförbund, även om det säkerligen emellanåt leder till en del diskussioner, utan också måste stå upp för här i kammaren i dag.

Har man tagit ställning nu? Om man lämnat den allians som tidigare fanns mellan fem mer flyktingvänliga partier och i stället anslutit sig till den moderata politiken borde man åtminstone kunna vara öppen och tydlig med det. Då borde man kunna tala om att man omvärderat sina grundläggande uppfattningar. Amnesti var fel har vi hört tidigare. Borde inte Fredrik Malm i så fall lite självkritiskt säga att han omprövat ett och annat. Det vore hederligt att säga: Jag hade fel. Jag borde ha tyckt så här. Men det hör vi inte från Fredrik Malm. Han klär bara den hårda politiken i ännu fler välvilliga framtidsdrömmar.

Vi diskuterar det EU som faktiskt finns. Fredrik Malm diskuterar det EU som han och andra liberaler drömmer om.

Anf. 39 FREDRIK MALM (fp) replik:

Fru talman! Det är inte riktigt så att vi diskuterar det EU som faktiskt finns, utan vi diskuterar det EU som vi vill skapa. Inom ramen för den Haagprocess och det harmoniseringsarbete som EU-kommissionen nu tagit initiativ till inbjuder man till ett brett samråd om att forma en politik i framtiden som innebär att fler människor kommer att kunna söka asyl i Europa, att likvärdigheten blir tydligare, att man, oavsett vilket land man kommer till, ska veta att samma regelverk gäller. Det ska inte vara ett lotteri – beroende på vilket land man kommer till – om man får stanna eller inte.

Jag trodde att det från Vänsterpartiets sida fanns ett intresse av att kanske lägga det ideologiska och dogmatiska motståndet mot Europa-

samarbetet en aning åt sidan för att pragmatiskt titta på om vi genom ett Europasamarbete kan hjälpa fler människor. Men det visar sig att det inte är så. De stackars människor, ofta trasiga människor, som flyr från konflikthärdar och skulle behöva hjälp att få stanna i EU drabbas i dag av en cynisk och ofta inskränkt nationell politik där ett starkt främlingsfientligt parti dominerar – Front National i Frankrike, Dansk folkeparti i Danmark eller vilka det nu må vara som styr agendan. De människorna skulle vi kunna hjälpa genom en gemensam politik på det här området, men ni har lagt dessa människor åt sidan. Ni är inte fokuserade på det. Svaret från Vänsterpartiets sida handlar i stället om att hamra in ett EU-motstånd i Sverige. Det är det ert svar handlar om, och det är mycket tråkigt.

Anf. 40 BODIL CEBALLOS (mp) replik:

Fru talman! Fredrik Malm sade tidigare i debatten att kritikerna har rätt "till viss del" när det gäller EU:s gemensamma asylsystem, att det riskerar att skapa mer byråkrati etcetera och att man naturligtvis måste motverka det. Vi har också haft uppe frågan om de främlingsfientliga partierna; jag tog upp den i mitt tidigare inlägg.

Ett stort problem är att den diskussion som förs på många håll i Europa ger näring åt de främlingsfientliga partierna genom att man ser invandringen som en kostnad, en belastning, och talar om kriminalitet. Fredrik tog upp det tidigare. Jag menar att det egentligen är precis tvärtom. Invandringen är en tillgång för alla de europeiska länderna, och diskussionen måste vändas i den allmänna debatten genom att visa att vi alla faktiskt står bakom invandringen. Om vi vet att den är en tillgång måste vi också kunna förmedla det utåt i stället för att anpassa oss till de främlingsfientliga partierna.

Detta förekommer i hela Europa. Därför känner jag inte samma förtroende för att man på EU-nivå ska kunna lösa dessa problem, att Sverige som ett relativt litet land i EU-samarbetet ska kunna vända trenden så att vi verkligen får ett bra gemensamt asyl- och invandringssystem. Om vi fick det skulle jag vara den första att applådera det eftersom det ju i första hand handlar om att förbättra för de människor som kommer. Det är utgångspunkten, men jag tror inte att vi går i den riktningen. Därför skulle jag vilja veta vad det är som egentligen blivit bättre sedan vi påbörjade harmoniseringen av det gemensamma asylsystemet.

Anf. 41 FREDRIK MALM (fp) replik:

Fru talman! Huruvida invandring och migration är en tillgång för ett land eller inte, som i Sveriges fall, avgörs till stor del av hur integrationspolitiken fungerar. Om vi tittar på vad regeringen nu gör ser vi att det görs mycket för att öppna upp så att fler människor ska kunna komma till Sverige. Det gäller inte bara de som kan dribblas in i Örgrytes startelva, inte bara de som är EU-medborgare, utan också andra människor ska kunna komma till Sverige. Vi gör stora insatser på integrationsområdet med nystartsjobb och instegsjobb. Det görs stora satsningar på att fler människor ska kunna gå från utanförskap in i reguljärt arbete. Det är mycket viktigt.

På sikt tror jag – ja, det är inte bara jag som tror det utan vi är många – att om arbetsmarknaden och integrationen fungerar bättre kommer färre människor i Sverige att se invandrare och flyktingar som ett hot. På lång

sikt innebär ekonomisk tillväxt, kapitalism med marknadsekonomi och en fungerande arbetsmarknad att man också kan bekämpa främlingsfientlighet och fördomar.

Vad gäller frågan hur mycket vi litar på de andra EU-länderna är det så att Europas stater är demokratier. EU-länderna är demokratier. Befolkningen väljer sina parlament och regeringar. Det innebär att det i ett visst fall är en högerorienterad regering som styr. I ett annat fall är regeringen mer vänsterorienterad.

Det som jag tror är allas vårt ansvar det är att förstå att struktur och sak inte alltid hänger ihop. EU ska ha en gemensam struktur. Det är det vi har diskuterat i dag. Men jag tror att innehållet i detta till syvende och sist ändå formas av medlemsstaternas regeringar som på olika toppmöten stakar ut en färdriktning och sedan blir det en praxis utifrån den. Vi måste fortsätta att nationellt mycket tydligt föra debatten mot främlingsfientlighet och rasism.

Anf. 42 BODIL CEBALLOS (mp) replik:

Fru talman! Vi är inte riktigt överens om att det bara handlar om integrationspolitik. Jag tror att det snarare handlar om den ekonomiska situationen i landet. I somras bad jag riksdagens utredningstjänst titta på hur den ekonomiska överföringen i Sverige varit mellan invandrare och svenskar. Det visade sig att från 50- till 70-talet var den ekonomiska överföringen i skatteintäkter etcetera till förmån för den svenska befolkningen. Då fanns heller inte någon större främlingsfientlighet och rasism i landet. Därefter, när den stora arbetslösheten slog till, har det varit tvärtom. Under ett antal år har alltså den svenska befolkningen överfört pengar till dem som kommit hit.

Nu är vi emellertid inne i en ny tid. Nu är ekonomin bättre igen. Många människor kommer att komma ut på arbetsmarknaden, och då kommer också överföringen att åter skifta och gå åt andra hållet. Jag tror alltså inte att det bara handlar om integrationspolitik. Den är viktig, men det handlar också om den ekonomi vi har i nuläget, i det här fallet i Sverige.

Fredrik Malm svarade inte på frågan vad i den gemensamma asyl- och flyktingpolitiken som faktiskt lett till en förbättring. Det var egentligen den frågan jag ville ställa till honom.

Vi har också varit inne på frågan om amnesti som ni tidigare stod bakom. Vi hade en hearing i december, på luciadagen, där vi talade om möjligheten att låta de människor som nu lever gömda i stället komma hit som arbetskraftsinvandrare. Jag minns att du, Fredrik Malm, vid det tillfället sade att det fanns ett problem med en grupp. Det gällde den grupp som Kalle Larsson tog upp, nämligen de som av olika skäl inte kan arbeta, kanske för att de är sjuka, äldre etcetera. Du menade då att man måste lösa situationen även för dem. Vid den hearingen sade du att vi skulle få en lösning. Kommer den?

Anf. 43 FREDRIK MALM (fp) replik:

Fru talman! Det är mycket glädjande att Miljöpartiet ser på Sveriges ekonomi som hoppingivande. Det vore roligt om den övriga oppositionen också kunde göra det.

Sysselsättningen bland de unga har ökat från 70 till 76 procent. Det är förmodligen den största sänkningen av ungdomsarbetslösheten på decennier. Utanförskapet har minskat med nästan 200 000 personer. Enligt Konjunkturinstitutet beror detta, nota bene, inte bara på den goda konjunkturen utan till stor del på den politik som regeringen för. Enligt Konjunkturinstitutet handlar det om ungefär 70 000 personer. 70 000 människor har gått från utanförskap in i arbete. Många av dem är invandrare. Många av dem är flyktingar. Många av dem är människor som nu på riktigt påbörjar en integrationsprocess i Sverige. De som då sade att alla ska med var alltså beredda att lämna 70 000 personer kvar på perrongen. Därför är det mycket glädjande att Miljöpartiet är positivt till den politik som förs.

Vad gäller amnesti var det så att vi inte fick någon amnesti. Det fanns inget politiskt stöd för det. I stället fick vi en tillfällig asyllag. Den lagen har hjälpt många människor. Många har fått stanna i Sverige tack vare den tillfälliga asyllagen, och jag tycker att Miljöpartiet och även Vänsterpartiet ska ha heder av att de tog striden med den socialdemokratiska regeringen. Vi får se under den här mandatperioden hur villiga dessa tre partier är att kompromissa nu.

Men det var också en del människor inom ramen för den tillfälliga asyllagen som inte fick stanna. Vi har till exempel en grupp från norra Irak som fick tillfälliga uppehållstillstånd inom ramen för den tillfälliga asyllagen och som nu väntar på att deras avvisning ska verkställas.

Det är klart att vi hela tiden för en diskussion inom allianspartierna om hur man kan hantera situationen med människor som fortfarande gömmer sig i Sverige. Det hoppas jag att ni också gör. Där måste vi hitta någon lösning framöver. Men att det skulle bli en ny amnesti finner jag icke troligt.

Anf. 44 MAGDALENA STREIJFFERT (s) replik:

Fru talman! Debatten verkar handla om väldigt många olika saker utöver gemensam asyl- och flyktingpolitik. Jag tänkte göra två kommentarer.

Förslaget om arbetskraftsinvandring kommer arbetsmarknadsutskottet senare att debattera här i kammaren. Det vi menar i vår text är att det förslag till arbetskraftsinvandring som nu finns skulle urholka asylrätten.

Människor som flyr förföljelser och kommer hit söker asyl. Om handläggningstiden är längre än fyra månader får man tillfälligt arbetstillstånd. Det ska vara kvar. Men förslaget är att man vid avslag ska kunna söka tillfälligt uppehållstillstånd för att man arbetar.

Risken med det förslaget är, som jag har tagit upp tidigare, att chansen att få igenom ansökan kanske minskar då de människor som kommer hit och söker asyl kanske skulle kunna få arbete i stället och på så vis stanna. Det gör också att människorna som har flytt från förföljelse i sina hemländer hamnar i en situation där de måste få ett jobb under vilka villkor som helst för att inte behöva åka tillbaka till sitt hemland och förföljelsen. Det är det som den text vi har i vår motivreservation pekar på.

Jag tycker också att det är lite märkligt att Fredrik Malm säger en sak här i riksdagen och en annan sak när man står ute och manifesterar, till exempel när det gäller de afghanska flyktingarna. Han säger att de abso-

lut ska få stanna. Men när ett förslag kommer om att man ska se över och ändra lagstiftningen rörande väpnade konflikter säger han nej. Jag kallar det populism.

Anf. 45 FREDRIK MALM (fp) replik:

Fru talman! Magdalena Streijffert säger att risken är att en person kommer och söker asyl och sedan får ett jobb och får stanna. Är det en risk? Är det ett problem? Vi har en person till som vill komma till Sverige och arbeta och bidra till utvecklingen i vårt land, få en bättre situation själv och kunna skicka hem pengar till sitt hemland, hjälpa till att stärka ekonomin där och förbättra situationen för sina anhöriga – en person till som jobbar.

Detta exemplifierar å det tydligaste precis vad valet förra året handlade om. Det finns vissa som tycker att det är en risk att människor får jobb och jobbar. Det finns andra som tycker att det är en tillgång att människor får jobba.

Detta synsätt är djupt problematiskt. Det innebär att om två personer kommer till ett land tycker sossarna att det är bättre att ingen får stanna än att en får stanna och jobba. Det är en likhetstanke som innebär att ingen ska få stanna i stället för att man kan öppna andra vägar också.

Fru talman! Jag vill säga något viktigt. I grund och botten måste vi, även om vi vet att våra myndigheter kan fatta felaktiga beslut, även om vi vet att systemet med migrationsdomstolar inte är helt vattentätt, anse att de besked människor får på sina asylansökningar avspeglar om de har flyktingskäl eller inte. Om det då är så att man får avslag och de facto inte har flyktingskäl, vad är det då som borde hindra en person från att få söka ett jobbställ? Den departementspromemoria om Kaki, Kommittén för arbetskraftsinvandring, som är ute nu innebär att om man har ett jobb och kan visa att man kommer att ha det i ett år till får man arbetstillstånd och får stanna. Jag har väldigt svårt att se att det skulle vara ett problem.

Men uppenbarligen är det här skiljelinjen går mellan alliansregeringen och socialdemokratin. Ni anser att det är ett problem att människor kommer hit och arbetar. Vi tycker att det är en tillgång med fler människor som jobbar.

(Applåder)

Anf. 46 MAGDALENA STREIJFFERT (s) replik:

Fru talman! Risken är inte att de som kommer hit och får avslag på sina asylansökningar sedan får jobb. Det är inte problemet. Vi är positiva till arbetskraftsinvandring. Man kan se arbetskraftsbrist inom vissa branscher. Sedan behöver vi inte vara överens om vilka som ska bestämma.

Människor ska få möjlighet att komma hit och arbeta. Men de människor som flyr från förföljelse och tortyr på grund av politiska åsikter, tro eller att de älskar någon av sitt eget kön, kommer hit och får sin rätt till asyl prövad – risken är att de människorna får avslag och sedan kanske inte får möjligheten att jobba. Det är fråga om de svagaste, de som kanske behöver mest stöd. Det kan vara människor som har råkat ut för trafficking eller som har blivit torterade och behöver hjälp och stöd. Ska

det första de gör om de får avslag vara att gå och söka jobb på arbetsförmedlingen? Jag tycker att det är cyniskt.

Det är klart att människor som kommer hit från länder utanför EU ska få möjlighet att arbeta. Men de människor som kommer hit på andra grunder ska få sin sak prövad och ska också få möjlighet att stanna här. Risken är att man urholkar asylrätten genom att man tänker att de här människorna kan söka jobb i stället. I Kanada har man faktiskt sett att antalet asylsökande som fått möjlighet att stanna sjönk när man öppnade för arbetskraftsinvandring.
(Applåder)

Anf. 47 FREDRIK MALM (fp) replik:

Fru talman! Det talas i cirklar här. Magdalena Streijffert säger att människor som flyr från förtryck, som flyr på grund av sexuell läggning, som har blivit torterade, inte ska behöva söka jobb och få stanna när de har fått avslag. Men hela poängen är att de du nämner är personer som har uppenbara flyktingskäl. Det är klart att enligt den asylrätt vi har och de konventioner vi har undertecknat och utifrån hur vi alla är överens – tror jag – om att Migrationsverket ska fungera ska dessa människor få stanna i Sverige. Det är klart att människor som har asylskäl ska få stanna för att de har asylskäl. Annars har vi en ordning som innebär att människor inte får stanna fast de har flyktingskäl. Det måste vi givetvis alltid motarbeta med kraft. Asylrätten är kärnan i detta. Det handlar om att hjälpa människor i nöd som flyr undan krig och förföljelse.

Frågan huruvida det är Arbetsmarknadsstyrelsen eller de enskilda företagen som annonserar om att de vill nyanställa som ska göra behovsprövningen gäller människor som man redan har rekryterat utomlands och som vill komma. Det här handlar om personer som har lyckats få jobb i Sverige under väntetiden. Behovsprövningen tycker jag alltså inte riktigt hör samman med detta.

Anf. 48 LARS GUSTAFSSON (kd):

Fru talman! Det finns många voteringslystna ledamöter som vill komma in i kammaren, så jag ska inte förlänga detta onödigtvis.

Det måste ha varit antingen slumpen eller någon gudomlig intervention: Det första ärendet på dagens agenda, som det inte var en enda talare på, handlade om hur man skulle förbättra båtsäkerheten. De första två anförandena i dag handlade om båtar som sjunker. Det är ganska intressant att notera. Men där fanns ingen som pratade om det.

Man kan nästan förutsäga hur debatten kommer att vara innan man kommer hit, så man kan skriva anförandet hemma. Det är jättebra. Min sekreterare lyckades skriva ned någonting om röksäkerhet som inte går att använda här direkt.

Nåväl! Synen på Sveriges deltagande i EU är det som skiljer i argumenteringen här. Jag tror att det är viktigt att komma ihåg det. Ska man delta eller vara utanför? Ska man vara konstruktiv eller ta avstånd? Önskar man en förbättring för flyktingar när det gäller migration och integration i Europa torde ett innanförskap vara att föredra.

I tidigare inlägg har olika detaljer lyfts fram och debatterats. Jag ska inte ta upp dem alla. En grundläggande fråga som måste ställas är av vilka anledningar människor söker sig till Europa. Vi vet att anledningar-

Prot. 2007/08:6
26 september

*Grönbok om det
framtida gemen-
sama europeiska
asylsystemet*

na är många. Det är inte de lite mer avgränsade grupper som man ofta brukar fokusera på och som i och för sig är angelägna.

Vi vet att anledningarna kan vara hot om livet, allvarlig förföljelse eller en hopplös ekonomisk eller social situation. Självfallet måste det finnas ett regelverk för att hantera ett stort och i detta fall ökande antal anländande av människor från andra delar av vår värld.

Sverige utgör nu en del av EU med fri rörlighet, arbetsmarknad med mera. Det medför ett behov av likvärdiga grundregler men med nationell och individuell prövning. Alla EU-länder, som också framgår i texten, har undertecknat internationella konventioner om mänskliga rättigheter, asylrätt och så vidare.

Varje land som undertecknar dessa konventioner är skyldigt att följa dem. Det är ett ständigt återkommande arbete både nationellt och internationellt att se till att vi upprätthåller dem i respektive land.

Arbetet med att finna ett fungerande regelverk ska inte leda till en takregel utan till en bas. Sverige har klart deklarerat att man anser att varje EU-land självt ska ha möjlighet till en generös flyktingpolitik med en nationell och individuell prövning.

Det är också angeläget att bistå länder, folk och nationer som är i kris. Därför är ett generöst bistånd ett viktigt instrument för fred och drägliga villkor. Kampen för demokrati och förståelse i och mellan länder är den enda långsiktiga lösningen för att förhindra att människor ofrivilligt måste lämna sitt hemland.

Det som helt har lämnats utanför i debatten är hur de människor som får stanna har integrerats och kunnat forma sin tillvaro och delaktighet i Sverige och i andra länder. Ett misslyckande på detta område är den bästa grogrunden för främlingsfientlighet.

Ett arbete och integration i ett land är avgörande för hur den inhemska befolkningen betraktar detta. Det är det bästa botemedlet mot de krafter som håller på att växa sig starka i de olika länderna. Vi ska i Sverige försöka se till att vi har en jobblinje som hjälper dem som har kommit hit att assimileras.

EU har meddelat att arbetskraftsinvandring bör möjliggöras. I ett dokument som vi fick med oss till vårt studiebesök i EU uttalade kommissionen att man ser detta som ett instrument för att möjliggöra att möta det behov vi har av att få en ökad befolkning med tanke på den demografiska utvecklingen. Det gäller också för att kunna integrera människor och möjliggöra ett mottagande av människor som behöver komma till oss för skydd och annat.

En proposition förbereds nu av regeringen. Syftet är inte, som ibland har anförts, en parallell asyllinje, utan en ny möjlighet. Vi kristdemokrater tror på en konstruktiv hållning för att möta nya förutsättningar. Att möta behovet är det bästa för dem som söker sig till vårt land, Sverige och EU. Därmed yrkar jag bifall till utlåtandet.

Anf. 49 MAGDALENA STREIJFFERT (s) replik:

Fru talman! Jag vill ha ett klargörande för protokollet. Vi har nu hört från Fredrick Federley och Fredrik Malm att deras krav på amnesti är något som de har omprövat och nu inte driver. Jag skulle vilja höra från Lars Gustafsson: Står Kristdemokraterna fast vid att man vill ha en allmän amnesti?

Anf. 50 LARS GUSTAFSSON (kd) replik:

Fru talman! Vid det tillfället var det ett helt riktigt krav. Det står jag fast vid. Men man kan inte göra det om igen, eftersom den målchansen har passerats. Den var kopplad till att vi skulle ha en ny process- och instansordning. Då kunde det ha varit bra att dessa hade fått börja med ett rent bord och inte börja med att beta av det gamla. Det var i varje fall tanken bakom vårt ställningstagande vid det tillfället. Det är mitt svar nu.

Anf. 51 MAGDALENA STREIJFFERT (s) replik:

Fru talman! Det betyder att Kristdemokraterna nu inte står fast vid att kräva en allmän amnesti.

Anf. 52 LARS GUSTAFSSON (kd) replik:

Fru talman! Jag har svarat på det.

(MAGDALENA STREIJFFERT (s): Det var alltså svaret på det.)

Vi kan inte kräva en amnesti för något som redan har passerat. Den chansen har ni redan försuttit.

Anf. 53 BODIL CEBALLOS (mp) replik:

Fru talman! Jag vill återkomma till frågan om EU. Vi är innanför och påverkar. Vi är medlemmar, oavsett om vi i olika partier har olika uppfattningar om själva medlemskapet. Nu är vi innanför och påverkar.

Vi har en annan uppfattning om det är bra att harmonisera asyl- och flyktingpolitiken eller inte och migrationspolitiken överlag. Jag har ställt frågan till tidigare företrädare: Vad är det som har blivit bättre?

Finns det några konkreta saker som du skulle kunna visa på som har blivit bättre sedan vi började harmonisera asyl- och flyktingpolitiken i EU? Jag kan inte komma på något. Jag skulle vilja att du berättade om du har sett några konkreta exempel på vad som har blivit bättre.

Anf. 54 LARS GUSTAFSSON (kd) replik:

Fru talman! Jag uppskattar att Bodil Ceballos alltid försöker att vara konstruktiv i sina inlägg och även i replikerna.

När det gäller vad som har blivit bättre kan jag inte ta någon detalj som har blivit bättre. Vi måste komma ihåg att omvärlden hela tiden förändras, och det är ett problem. Problemen med båtflyktingarna hade vi inte för 10–15 år sedan, utan då var det andra flyktingströmmar.

EU inser den problematiken. Man måste hitta ett regelverk som gör att människor inte kan få underkänt i exempelvis i Grekland, enligt en undersökning som har gjorts, utan att det är likvärdigt.

Jag ser det som ett golvraster att bygga någonting på. Länderna själva måste givetvis få göra bedömningar som är riktiga. Det var också det budskap vi fick när vi var nere i EU sist och talade med delegaterna.

Jag ser det som ett positivt och nödvändigt steg. Det är ett steg som gör det möjligt för Sverige att påskynda en generösare syn i övriga Europa där man har problem.

Jag vill också varna för att vi i Sverige inte har samma situation som man har i andra länder. Vi möts inte av samma problematik att lösa. Det är en väldig skillnad.

Därför bör man vara lite försiktig när man hytter med näven åt andra. Men vi kan påverka för att få en generös flyktingpolitik. Vi kan också påverka så att vi får Frontex att fungera som det är tänkt.

Anf. 55 BODIL CEBALLOS (mp) replik:

Fru talman! Jag konstaterar att ingen av alliansens företrädare har kunnat ge några konkreta exempel på vad som har blivit bättre. Alla säger: Vi är i varje fall med och påverkar. Det är bra att vi är med och påverkar.

Det är sant som du säger att det är skillnad i de olika länderna. Det tog också jag upp tidigare. Vi har väldigt olika migrationsströmmar. Vi möts av en problematik att det är många flyktingar som kommer hit. Andra har andra problem och att det är många migranter som kommer dit.

När vi en gång i tiden började diskutera den här frågan i Tammerfors var det naturligtvis en helt annan situation än den som vi har i dag.

Det har skärpts hela tiden, och det har blivit allt svårare för människor att ta sig in. Nu helt plötsligt står man i en helt ny situation där vi har alla båtflyktingarna från Afrika. Då börjar man naturligtvis ompröva.

Det kan vara möjligt att man just nu håller på att ompröva politiken i EU-länderna. Men vi har ännu inte sett någonting som visar att det börjar förändras i en positiv riktning.

Det kanske finns någonting, något enstaka litet, men inte när det gäller asyl- och flyktingpolitiken, utan lite mer när det gäller migration.

Jag vill också fråga dig precis som Magdalena Streijffert gjorde om amnestin. När jag frågade Fredrik Malm för en liten stund sedan lät det i varje fall på honom som att man vill finna en lösning på situationen för den stora grupp som inte fick stanna tidigare.

De hamnade mittemellan. Deras fall är prövade enligt den tidigare lagstiftningen, som vi alla är överens om inte var rättssäker. De har nu hamnat mellan stolarna. I det nya förslaget om arbetskraftsinvandring finns de inte ens med över huvud taget.

Är du också för att vi ska hitta en lösning på det problemet?

Anf. 56 LARS GUSTAFSSON (kd) replik:

Fru talman! När vi inför en ny möjlighet för detta, som inte har funnits tidigare, kan det synas orimligt att man ska åka tillbaka för att ansöka om samma sak som man är här för.

Jag håller just på med ett aktuellt fall där en person har blivit avvisad från Sverige. Det visar sig att det har tagit fyra år för att få ett besked. Vederbörande har etablerat sig och är skattebetalare i Sverige. Företaget går under nu när han ska åka tillbaka. Jag kan förstå att det kan vara vissa svårigheter att förklara för medborgarna att vi ska skicka i väg en fungerande person för att sedan ersätta honom med en annan där vi inte heller vet om han får stanna. Det kan vara ganska komplicerat.

Jag förväntar att man beaktar de här synpunkterna i propositionsberedningen och ger en viss möjlighet för dem som finns kvar. Jag tycker att det är rimligt att man har den möjligheten. Det är min uppfattning.

Situationerna ser olika ut i olika länder i EU. Vi måste komma ihåg att detta utvecklas såsom omvärlden utvecklas. Vi har en typ av flyktingström, oftast från Irak, med en bakgrund. Jag tror att de oftast vill återvända även om de får stanna här.

Vi har också sett lite konstiga bedömningar från domstolar som jag inte förstår, men jag ska inte blanda mig i dem. Detta får väl prövas innan man ger sig in och ändrar i det. Vi kan inte besluta om en processordning och sedan plötsligt riva upp den bara för att vi tycker att ett utfall är felaktigt. Vi får väl pröva oss fram, och sedan får vi i efterhand se om det behövs några förändringar. Det är i alla fall min pragmatiska hållning, och den kommer jag att fortsätta att ha.

Anf. 57 GÖTE WAHLSTRÖM (s):

Fru talman! Migrations- och flyktingpolitik bygger på långsiktiga bilder av hur ett samhälle och en värld ska kunna fungera. När vi i dag behandlar grönboken är det en förlängning av en diskussion som vi har fört i Sverige och i Europa. Vi socialdemokrater har fört den diskussionen för att utveckla vår syn till att bli ett europeiskt synsätt på migrationspolitiken. Magdalena Streijffert har på ett förtjänstfullt sätt försökt att beskriva de synpunkter som vi har på den nuvarande regeringens agerande och ställningstagande inför det här arbetet och den grönbok vi har att diskutera.

Vi kan också konstatera att det har skett en del positionsförändringar under den här debatten och under den här resan. Det är bekymmersamt därför att politikområdet kräver en stabilitet. I dag kan vi se hur tre av majoritetens partier radikalt förändrat sina positioner. Ett säger sig nu ta avstånd från tidigare ställningstaganden om amnestier. Ett är bekymrat över det och säger att den särskilda, tillfälliga lagstiftningen och resultatet av den var bra. Ytterligare ett vacklar i sin uppfattning och undrar var man egentligen står.

Alla tre partierna har nu genom gemensamma ställningstaganden följt majoritetsbilden. Man har fattat tycke och fastnat för Moderaternas uppfattning i migrations- och flyktingpolitiken.

Som företrädare för en tidigare majoritet kan jag konstatera att förflyttningen kanske inte är helt felaktig. Den visar att man nu är beredd att ta ansvar på ett helt annat sätt än vad man gjorde i debatten för bara några år sedan. Jag stod här talarstolen och förde en ganska aggressiv diskussion och debatt där talesmännen hette Carlsson, Rojas eller Brus och hade helt andra uppfattningar än vad partiernas företrädare har nu när de står i talarstolen och debatterar. Partierna kan naturligtvis förflytta positioner, men det är också känsligt att man gör det på ett område där man skapar förväntningar och ett förtroende som sedan raseras fullständigt för kanske tusentals människor. Det är bekymmersamt att vi har ett sådant förhållningssätt.

Nu står vi där vi står, och jag kan konstatera att detta är fallet. Detta har hänt. I debatten har vi nu hört en rad argument som visar varför man har förflyttat och förändrat sina ställningstaganden.

Socialdemokratin har inte gömt sig i garderoben, som Fredrik Malm påstår. Vi fullföljer den migrations- och flyktingpolitik som vi har fört. Vi är beredda att ta ansvar för ett viktigt och väsentligt politikområde även fortsättningsvis. Vi kommer att stå fast vare sig det blåser från det

Prot. 2007/08:6
26 september

*Grönbok om det
framtida gemensamma
europeiska
asylsystemet*

ena eller andra hållet i den här debatten. Politiken kräver av oss i Sveriges riksdag att vi har en rak linje. Den må ibland vara ganska bred, men den måste vara rak. Så fort vi börjar svaja och springa åt det ena eller andra hållet rycker vi sönder och skapar en disharmoni som kan bli förödande för tusentals människor.

Jag vill än en gång instämma i Magdalena Streijfferts tidigare yrkanden för Socialdemokraterna som gäller den motivreservation som vi har till det här utlåtandet om grönboken.

I detta anförande instämde Tomas Eneroth, Matilda Ernkrans, Ronny Olander, Jasenko Omanovic, Magdalena Streijffert och Siw Wittgren-Ahl (alla s).

Anf. 58 KALLE LARSSON (v):

Fru talman! Det sista anförandet kan kanske sammanfattas i begreppet ibland får man vänner man inte vill ha. Det är precis vad Göte Wahlström ger uttryck för nu. Det som har hänt är inte bara att Folkpartiet, Centern och Kristdemokraterna har ändrat uppfattning i en rad viktiga och väsentliga frågor, utan de tycker också ungefär som det Göte Wahlström har gett uttryck för härifrån talarstolen under många år. Att sedan vara kritisk till det blir mest en form av konservatism som argumentationsidé. Det är klart att det kan vara en socialdemokratisk markör, men det förvånar mig att man gör det till huvudproblemet i den här debatten.

Fru talman! Det kan tyckas som om vi i dag inte bara diskuterar EU:s politik, utan vi diskuterar väldigt mycket svensk politik, men så ser det ut. Det bör man vara medveten om. Det som händer inom EU har också allt större betydelse för vilken politik som är möjlig att driva i Sverige.

Vår kritik är såväl principiell som verklighetsanknuten. Vi är kritiska till att man fattar överstatliga beslut i framtiden som kommer att tvinga varje medlemsland, också Sverige, att föra en annan politik än den vi kanske hade önskat att föra. Vi är dessutom kritiska till de förändringar som hittills har skett inom EU. Vi ser att transportörsansvar, Dublinförordning, visumtvång och Frontex, den gränsövervakningsbyrå som nu byggs upp, har varit ett led inte i öppnandet av nya vägar för asylsökande in i Europa utan snarare det omvända.

Fru talman! Man kan ändå konstatera att vi har haft en ganska intressant diskussion. Sveriges nya komikerpar har gett uttryck för sina oerhörda krumbukter härifrån talarstolen när man har försökt förklara att man tyckte en sak dagen före valet och en annan sak dagen efter. Låt mig fortsätta, för min talartid är snart slut, den här diskussionen i så många sammanhang som möjligt. Sveriges nya komikerpar, Fredrik och Fredrik, låt oss ta debatterna också utanför denna kammare vid många tillfällen framöver! Jag ser fram emot att ni ska få stå till svars för den politik ni numera företräder.

Överläggningen var härmed avslutad.

MJU3 Grönbok om bättre nedmontering av fartyg

Kammaren biföll utskottets förslag.

SfU13 Grönbok om det framtida gemensamma europeiska asylsystemet

1. utskottet

2. res. 1 (s)

3. res. 2 (v)

4. res. 3 (mp)

Förberedande votering 1:

19 för res. 2

17 för res. 3

248 avstod

65 frånvarande

Kammaren biträdde res. 2.

Förberedande votering 2:

107 för res. 1

19 för res. 2

159 avstod

64 frånvarande

Kammaren biträdde res. 1.

Huvudvotering:

148 för utskottet

103 för res. 1

35 avstod

63 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 1 s, 87 m, 22 c, 21 fp, 17 kd

För res. 1: 103 s

Avstod: 19 v, 16 mp

Frånvarande: 26 s, 10 m, 7 c, 7 fp, 7 kd, 3 v, 3 mp

9 § Anmälan om interpellationer

Anmälades att följande interpellationer framställdes

den 25 september

2007/08:21 Situationen i Burma

av *Magdalena Streijffert* (s)

till utrikesminister Carl Bildt (m)

2007/08:22 Uppmärksammande av ambassadör Harald Edelstams insatser

av *Luciano Astudillo* (s)

till utrikesminister Carl Bildt (m)

den 26 september

2007/08:23 Rådet för utförsäljning av statliga företag

av *Alf Eriksson* (s)

till statsrådet Mats Odell (kd)

Interpellationerna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 2 oktober.

10 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Anmälades att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 25 september

2007/08:15 Fiskets villkor och gasledningen

av *Hans Wallmark* (m)

till jordbruksminister Eskil Erlandsson (c)

2007/08:16 Gasledningen och Sveriges ansvar

av *Hans Wallmark* (m)

till statsrådet Cecilia Malmström (fp)

2007/08:17 Försöket med havdagar i Kattegatt

av *Lars Tysklind* (fp)

till jordbruksminister Eskil Erlandsson (c)

2007/08:18 Kontaktpolis i skolan

av *Thomas Bodström* (s)

till justitieminister Beatrice Ask (m)

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 2 oktober.

11 § Anmälan om skriftliga svar på frågor

Anmälades att skriftliga svar på följande frågor inkommit

den 24 september

2007/08:2 Rätt till kollektivavtal

av *Raimo Pärssinen* (s)

till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

den 25 september

Prot. 2007/08:6
26 september

2007/08:9 Framtida svensk taktisk helikopter

av *Allan Widman* (fp)

till försvarsminister *Sten Tolgfors* (m)

Svaren redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 2 oktober.

12 § Kammaren åtskildes kl. 11.40.

Förhandlingarna leddes

av andre vice talmannen från sammanträdet början till och med 8 §
anf. 43 (delvis) och

av tredje vice talmannen därefter till sammanträdet slut.

Vid protokollet

PER PERSSON

/Eva-Lena Ekman

Innehållsförteckning

1 § Justering av protokoll	1
2 § Avsägelse	1
3 § Ledigheter	1
4 § Anmälan om kompletteringsval till trafikutskottet och konstitutionsutskottet.....	2
5 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer	2
6 § Hänvisning av ärenden till utskott	3
7 § Grönbok om bättre nedmontering av fartyg.....	3
Miljö- och jordbruksutskottets utlåtande 2007/08:MJU3	3
(Beslut fattades under 8 §.)	3
8 § Grönbok om det framtida gemensamma europeiska asylsystemet.....	3
Socialförsäkringsutskottets utlåtande 2006/07:SfU13.....	3
Anf. 1 MAGDALENA STREIJFFERT (s)	3
Anf. 2 KALLE LARSSON (v).....	6
Anf. 3 BODIL CEBALLOS (mp)	8
Anf. 4 KALLE LARSSON (v) replik	11
Anf. 5 BODIL CEBALLOS (mp) replik.....	12
Anf. 6 KALLE LARSSON (v) replik	13
Anf. 7 BODIL CEBALLOS (mp) replik.....	13
Anf. 8 MIKAEL CEDERBRATT (m)	14
Anf. 9 KALLE LARSSON (v) replik	15
Anf. 10 MIKAEL CEDERBRATT (m) replik	16
Anf. 11 KALLE LARSSON (v) replik	16
Anf. 12 MIKAEL CEDERBRATT (m) replik	16
Anf. 13 MAGDALENA STREIJFFERT (s) replik	17
Anf. 14 MIKAEL CEDERBRATT (m) replik	17
Anf. 15 MAGDALENA STREIJFFERT (s) replik	17
Anf. 16 MIKAEL CEDERBRATT (m) replik	18
Anf. 17 BODIL CEBALLOS (mp) replik.....	19
Anf. 18 MIKAEL CEDERBRATT (m) replik	19
Anf. 19 BODIL CEBALLOS (mp) replik.....	19
Anf. 20 MIKAEL CEDERBRATT (m) replik	20
Anf. 21 ANDRE VICE TALMANNEN	20
Anf. 22 FREDRICK FEDERLEY (c)	20
Anf. 23 KALLE LARSSON (v) replik	22
Anf. 24 FREDRICK FEDERLEY (c) replik.....	23
Anf. 25 KALLE LARSSON (v) replik	23
Anf. 26 FREDRICK FEDERLEY (c) replik.....	24
Anf. 27 BODIL CEBALLOS (mp) replik.....	24
Anf. 28 FREDRICK FEDERLEY (c) replik.....	25
Anf. 29 BODIL CEBALLOS (mp) replik.....	25
Anf. 30 FREDRICK FEDERLEY (c) replik.....	26
Anf. 31 MAGDALENA STREIJFFERT (s) replik	27
Anf. 32 FREDRICK FEDERLEY (c) replik.....	27

Anf. 33	MAGDALENA STREIJFFERT (s) replik	27	Prot. 2007/08:6
Anf. 34	FREDRICK FEDERLEY (c) replik	28	26 september
Anf. 35	FREDRIK MALM (fp)	28	
Anf. 36	KALLE LARSSON (v) replik	31	
Anf. 37	FREDRIK MALM (fp) replik	31	
Anf. 38	KALLE LARSSON (v) replik	32	
Anf. 39	FREDRIK MALM (fp) replik	32	
Anf. 40	BODIL CEBALLOS (mp) replik	33	
Anf. 41	FREDRIK MALM (fp) replik	33	
Anf. 42	BODIL CEBALLOS (mp) replik	34	
Anf. 43	FREDRIK MALM (fp) replik	34	
Anf. 44	MAGDALENA STREIJFFERT (s) replik	35	
Anf. 45	FREDRIK MALM (fp) replik	36	
Anf. 46	MAGDALENA STREIJFFERT (s) replik	36	
Anf. 47	FREDRIK MALM (fp) replik	37	
Anf. 48	LARS GUSTAFSSON (kd)	37	
Anf. 49	MAGDALENA STREIJFFERT (s) replik	38	
Anf. 50	LARS GUSTAFSSON (kd) replik	39	
Anf. 51	MAGDALENA STREIJFFERT (s) replik	39	
Anf. 52	LARS GUSTAFSSON (kd) replik	39	
Anf. 53	BODIL CEBALLOS (mp) replik	39	
Anf. 54	LARS GUSTAFSSON (kd) replik	39	
Anf. 55	BODIL CEBALLOS (mp) replik	40	
Anf. 56	LARS GUSTAFSSON (kd) replik	40	
Anf. 57	GÖTE WAHLSTRÖM (s)	41	
Anf. 58	KALLE LARSSON (v)	42	
Beslut		43	
	MJU3 Grönbok om bättre nedmontering av fartyg	43	
	SfU13 Grönbok om det framtida gemensamma europeiska asylsystemet	43	
9 § Anmälan om interpellationer		43	
10 § Anmälan om frågor för skriftliga svar		44	
11 § Anmälan om skriftliga svar på frågor		44	
12 § Kammaren åtskildes kl. 11.40		45	

